

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświęconych.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 10 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego 1. 8. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty. Telefonu redakcyi nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.

Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej*, otrzymują cało i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia; ewierocni i miesięczni dopłatą pierwsi 75 ct., drugi 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów, kilkorazowe po 6 centów od miejsca 1 wiersza.

Inseraty przyjmują: w Austrii i Niemczech wszystkie agencje anonsów; we Francyi, w Paryżu wyłącznie agencya pana Adama, Rue des St. Peres 81.

CZEŚĆ URZĘDOWA

C. k. Rada szkolna krajowa zamianowała: tymczasowego nauczyciela, Szymona Pycha, w Miększu nowym, stałym nauczycielem szkoły etatowej w Miększu nowym; tymczasowego nauczyciela, Maksymiliana Korezowskiego, w Dojazdowie, stałym nauczycielem szkoły etatowej w Dojazdowie; młodszego nauczyciela, Józefa Parczyńskiego, w Krakowie, stałym nauczycielem II-giej szkoły etatowej męskiej w Krakowie.

Obwieszczenie.

Reskryptem z dnia 17 listopada 1889 l. 41.409 przedłożył Wysockie c. k. Ministerstwo handlu na rok trzeci udzielony Janowi Palisotek, dnia 12 września 1887 roku l. 12.985 wyłączny przywilej na ulepszone waży do smarowania szubrow i kolb przy lokomotywach (*verbesserte Schmierwaagen für Schuber und Kolben der Lokomotiven*).

Co się do publicznej podaje wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

W czasie od 27 stycznia do 3 lutego b. r. stwierdzono z chorób zaraźliwych zwierzęcych:

Zarazę pyskową i racicową: w Probużny (pow. husiatyński); Przysiekach, Pietruszej woli, Wysokiej (pow. jasielski); Tudowie, Moskalówce (powiat kossowski); Czudowie, Górze narodowej, Węgrzcu, Branicach (pow. krakowski); Głownice (pow. krośnieński); Biłce szlacheckiej (pow. lwowski); Woli radziszowskiej, Rabie wyżnej (p. myślenicki); Zabełcu (pow. nowosandecki); Białokiernicy (pow. podhajacki); Sorocz (p. skałacki); Tarnawicy polnej (pow. tłumacki); Zerawce, Torskiem (pow. zaleszczycki).

Parchy u koni: w Dołżce (pow. kałuski).

W powyższym czasie wygasła:

Zaraza pyskowa i racicowa: w Zapalowie (pow. cieszanowski); Szwejkowcach (pow. czortkowski); Krzyweńkiem (pow. husiatyński); Trzeńnicy (pow. jasielski); Łdzianach (pow. kałuski); Derewlanach (pow. kamionecki); Jaszczi, Polankach (p. krośnieński); Biegonicach, Dąbrówce polskiej (pow. nowosandecki); Ochotnicy, Starem bystrem, Witowie, Czarnej wodzie, Sromowcach niżnych (pow. nowotarski); Borku wielkim (pow. ropczycki); Wojutyeczach (p. samborski).

Z c. k. Namiestnictwa.

CZEŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 12 lutego

Wszystkie dzienniki wiedeńskie, jakie dzisiaj nas dochodzą, zamieszczają bardzo wyczerpujące sprawozdania z odbytego zeszłej niedzieli w Cieplicach wiecu niemiecko-czeskich wyborców i wszystkie wypowiadają jak najwyższe zadowolenie z powodu powziętej na tem zebraniu uchwały, która, jak się wyraził jeden z mowców, nadaje dziełu ugodowemu poniekąd sankcyę zatwierdzenia ludowego. Dzienniki podnoszą przytem, iż wielkie znaczenie uchwały potęgują okoliczności, wśród których przyszła ona do skutku. Najprzedszy przewódce niemiecko-czeskiego ludu, omawiając na zebraniu dzieło ugody, nazwali je otwarciem, zapałem i bez żadnych zastrzeżeń dobrą, pożyteczną i ucziwą pracą, a z pośród kilkudziesięcnych tłumy zebranych nie znalazł się nikt, ktoby się czuł powo-

łanym wystąpić choćby jednym słowem przeciw takiej charakterystyce ugody. Co więcej pp. Plener i Schmejkal, którzy od lat dziesięciu przeszło stali na czele obozu zwalczającego wszelkimi drogami i środkami gabinet hr. Taaffego, którzy tylekroć podawali surowej krytyce usiłowania prezesa gabinetu, dążące do pojednania obu ludów w Czechach, mieli na wiecu w Cieplicach tylko słowa pochwały i bezwzględne uznanie dla energicznej akcyi gabinetu i jego szefa, podnosząc, iż szybkiej inicjatywie Rządu należy zawdzięczać szczęśliwe dokonanie dzieła ugodowego.

Wobec takiej enuncyacji przyłączyła się do chóru głosów, witających z radością przebieg zebrania cieplickiego, nawet główny organ opozycyi, *Neue freie Presse*, zaznaczając, iż tyśiące wyborców niemieckich, przybyłych do Cieplic z różnych okolic Czech, wypowiedziały szczerze i jednogłośnie przekonanie, że uważają ugodę za dzieło, z którego mogą wypłynąć nieocenione dobrodziejstwa i korzyści dla obu ludów, zamieszkujących jeden i ten sam kraj koronny. Organ ten wyraża przy tej sposobności zadowolenie, iż małej grupie skrajnych żywiołów nie powiodło się oddziaływać w jakibądź sposób na umysł wiecowników, i nie wątpi, że Niemcy w Czechach nie dadzą się i w przyszłości także obalamucić tej grupie, która w niepojętem zaślepieniu chciałyby negować korzyści, wypływające z ugody.

Wiec w Cieplicach nabrał jednakże wielkiego politycznego znaczenia i cechy uroczystej głównie skutkiem pełnego zapału wyrazu podziękowania,

zaci i hołdu dla Osoby Miłościwego Monarchy, pod którego opiekuńczemi skrzydłami przyszło do skutku dzieło pokoju. Ten hołd, złożony Jego Ces. Mości, był najgodniejszym epilogiem zgromadzenia, którego uchwała wypowiedziała ostatnie poniekąd słowo o czesko-niemieckiej ugodzie.

W sprawie wyboru w Podhajcach.

Komunikat *Polit. Corr.*, na który zwróciła wczoraj uwagę nasza depesza wiedeńska brzmi dosłownie:

„Ze strony upoważnionej donoszą nam ze Lwowa, iż doniesienie *N. f. Presse* wedle którego Prezes gabinetu hr. Taaffe miał znieść w drodze telegraficznej zakaz odbycia zgromadzenia wyborców, zwołanego do Podhajec przez członka Wydziału krajowego dr. Sawczaka, jest najzupełniej zmyślnym. Odnośny zakaz został zniesiony przez galicyjskie Prezydium Namiestnictwa jeszcze w tym samym dniu, w którym dr. Sawczak zniwolił życzliwą wskazówką zakomunikowaną mu ze strony Namiestnictwa za pośrednictwem jednego z urzędników, wniósł rekurs przeciw zakazowi. Jaskrawa nieprawdliwość zmianowanego doniesienia rzuciła dostateczne światło na wiarygodność dalszych doniesień przytoczonego powyżej dziennika o rzekomej bezpośredniej ingerencyi Namiestnika hr. Badeniego w zajęciach wyborczych w Podhajcach, niemniej o rzekome „parlamentowaniu“ Namiestnika z dr. Sawczakiem za pośrednictwem urzędnika Prezydium Namiestnictwa. Co się tyczy rozmowy jaką miał dr. Sawczak z hr. Badenim podczas udzielonego mu posłuchania, to byłoby — jak to zaznacza nasz korespondent — obowiązkiem dr. Sawczaka wystąpić w interesie prawdy przeciw tendencyjnym wymysłom, twierdzącym, jakoby rozmowa ta, której główną cechą była życzliwość uprzejmości Namiestnika, miała przybrać charakter drażliwej dyskusyi a nawet doprowadzić do konfliktu.“

LISTY Z BERLINA.

V.

(Dokonczenie).

Powiedziałem już wyżej, że obok utworów powieściowych największą poczytnością cieszą się dzieła historyczne. Niemcy mają szczególną predylekcyę dla historii: literatura tej nauki u żadnego innego narodu nie jest tak bogatą, jak w Niemczech. Smutne wypadki z ostatnich lat, zgon dwóch monarchów w jednym roku, a zwłaszcza tragiczne losy Fryderyka III., wywołały i utrzymują ciągle jeszcze kierunek, zwrócony ku badaniom i opracowaniom ostatnich czasów. Liczne dzieła naukowych, pamiętników, pism okolicznościowych i t. p., poświęconych pamięci twórcy nowych Niemiec i jego następcy, rośnie z dnia na dzień. Nie co tydzień, ale prawie co kilka godzin pojawia się jakaś nowa książka lub broszura.

Ze nie przesadzam wcale, okazuje do wódnie ogłoszony niedawno w roczniku jednego z tutejszych pism, artykuł bibliograficzny Ernsta Bernera, p. t.: *Die Kaiserschriften des Jahres 1888*. Dowiadujemy się z niego, że w tym jednym roku wydano w Niemczech ni mniej, ni więcej, jak 489 druków, dotyczących trzech ostatnich monarchów. Między temi drukami 204 odnosi się do Wilhelma I., 176 do Fryderyka III., 34 do Wilhelma II., 8 do cesarzowych; a w dodatku wymieniono jeszcze 63, nie rozdzielonych co do treści. Ażeby dać wyobrażenie, chociażby w sposób więcej materialny, o rozmiarach tej „literatury cesarskiej“, zsumowałem ilości zadrukowanych stronic i otrzymałem w rezultacie cyfrę: 23.700! A trzeba dodać, że na tę wspaniałą kolekcycę nie złożyły się by-

najmniej same pisma ulotne, okolicznościowe; gdyż znajdujemy między innemi wymienionych 14 dzieł, liczących od 300 600 stronic, 18 od 200 300, 30 od 100 200 i t. d.

Jeżeli stosunek przyrostu druków utrzymał się w następnym roku na tej samej wysokości (a z przeglądu wystaw księgarskich wnosić można, że tak jest w istocie), to wypadaloby dzisiaj podane cyfry podwoić, aby wyrobić sobie choć przybliżone pojęcie o ruchu naukowym, we wskazanym powyżej zakresie.

Właśnie niedawno, pod sam koniec przeszłego roku, powiększyła się literatura jeszcze o jedną nową i to znakomitą książkę, o której powiedziałem można śmiało, że od razu przerosła wszystkie inne i zdobyła sobie między niemi miejsce honorowe, prawie naczelne. Mówimy o dwutomowym dziele Henryka Sybla, p. t.: *Die Begründung des deutschen Reiches durch Wilhelm I.* (Monachium, 1889). Sybel, dziś może najznamienitszy z żyjących historyków niemieckich, oparł swoją pracę na olbrzymim i dotąd prawie wcale nie użytym materiale tajnych archiwów państwowych, których jest dyrektorem. Pierwsze dwa tomy (bo dzieło jeszcze nie skończone) dotyczą okresu od r. 1848—1863. Opracowanie ma wszystkie zalety pióra Sybla: mistrzowskie opanowanie materiału, zwięzłość i wytworność stylu, plastyka w charakterystyce ludzi i, rozumie się, zdumiewająca, wszechstronna znajomość przedmiotu — oto główne. Ale nie brak i wad; jest jedna, bardzo rażąca, której, co prawda, Niemcowi, patriocie i do tego wysokiemu dygnitarzowi ministeryum państwa trudno uniknąć, ale której powinien był się ustrzedz historyk takiej miary, jak Sybel. Wadą tą — optymistyczna jednostronność w charakterystyce i ocenie działalności żyjących i najwybitniejszych współpracowników cesarza Wilhelma w dziele zjednoczenia Niemiec, a przedewszystkiem

Bismarcka. Nie jest to mój jedynie zarzut, ale i zarzut wielu poważnych krytyków niemieckich, że na postaci żelaznego kanclerza, jakim go przedstawił Sybel, nie ma żadnej skazy: same strony jasne, same czyny dodatnie. Sprawdza się tu znowu stara zasada, że potrzeba pewnego oddalenia w czasie, aby temat historyczny ujął w sposób należyty: tak jak obraz artysty-malarza można ogarnąć i zrozumieć, tylko patrząc z pewnej odległości. Mimo ten brak ważny i przykry, dzieło Sybla musi być zaliczone do najlepszych, jakie się dotychczas ukazały nie tylko w Niemczech, ale i w Europie, w odniesieniu się do dzieł w rzezonego okresu. Obszerne wstęp, zawierający obraz rozwoju narodu niemieckiego od r. 1815 do 1848, godzi się nazwać prawdziwym arcydziełem sztuki dziejopisarskiej. Dla czytelników polskich zajmująca będzie wiadomość, że drugi tom zawiera dużo doniosłych szczegółów, oświetlających genezę powstania z r. 1863.

Z dzieła pamiętników, najwięcej wraży urobiła w przeszłym roku książka Gustawa Freytaga: *Der Kronprinz und die deutsche Kaiserkrone*. Freytag, znany powszechnie, a dziś już sędziwy, poeta, powieściopisarz, osobisty znajomy i w swoim czasie nieledwie przyjaciel Fryderyka III., spisał wspomnienia swoje o zmarłym monarsze ze swobodą i umiarkowaniem, znamionującym pisarza niezawisłego i do pochlebstw i płaszczenia się nieskonnego. Przedstawił Fryderyka, jako człowieka wyższej miary, idealistę i filantropa, pełnego entuzjazmu dla wszystkiego, co piękne i dobre: jako naturę prostoduszną, otwartą, z gruntu szlachetną i zącą; jako umysł, zdolny do utrzymywania się zawsze na wysokości nowożytnego postępu. Ale nie wahał się także wskazać na pewne strony ujemne: nie wahał się zwłaszcza wypowiedzieć zdania, że książkę następcę zwoleńnikiem, ani wielkim znawcą sztuki wo-

jennej nie był, że jako wódz chętnie pozostawał na stanowisku biernym, łatwy dając posłuch biegłym w zawodzie wojskowym doradcom i najczęściej wolę swoją ich wskazówkom poddawał. To ostatnie twierdzenie szczególnie nie podobało się Niemcom, zbyt skłonny do apoteozowania swych ulubieńców. Dziełko Freytaga wywołało cały szereg odpowiedzi, nie tylko w pismach codziennych, ale i w osobnych broszurach. W dyskusyi zabrali głos nawet tak wybitni pisarze, jak profesor uniwersytetu berlińskiego, Delbrück, jakoteż postwie, K. Schrader, dr. Otto Arendt i wielu innych.

Na bliższą uwagę zasługują tylko artykuły polemiczne dwóch pierwszych z wymienionych. Zarówno Delbrück, jak i Schrader atakują pogląd Freytaga na działalność księcia następcy, jako wodza; pierwszy w bardzo ostrych słowach, nazywając charakterystycę Fryderyka III. całkiem fałszywą, drugi z rezerwą i z uznaniem wielu zalet pamiętnika.

Większa część zarzutów, jakie spotkały Freytaga, wydaje mi się jednak niesłuszną. Wszyscy prawie oponenci zapominają o tem, że pamiętniki nie są jeszcze dziełem historycznym, leż tylko materiałem do niego, że więc nie można wymagać od autora wyczerpującej i wszechstronnej charakterystyki bohatera opowiadania. Freytag naprowadził tylko te rysy sympatycznej postaci zmarłego, które go najbardziej uderzyły i tak, jak je uchwycił i zrozumiał w tym czasie, kiedy się stykał osobiście z księciem Fryderykiem, zwłaszcza w czasie wojny francusko-niemieckiej. Gdyby uwzględnił całą działalność tego człowieka, jako następcę tronu i jako monarchę, gdyby wciągnął do książki nie tylko własne wspomnienia, ale i wszystkie w ogóle świadectwa historyczne, zdanie jego wypadłoby, być może, inaczej. Ale właśnie dał on dowód szczęśliwego zrozumienia swe-

KORRESPONDENCJE

Wiedeń, 9 lutego.

(n) W Kole polskiem podniosłe panuje usposobienie: cel dłużej trwających i bodaj czy nie najważniejszy dezyderat krajowy spełnionym zostanie; przedłożenie rządowe opracowane na warunkach uchwały sejmowej z r. 1883 a dotyczące sprawy indemnizacyjnej galicyjskiej, wejdzie w najbliższych dniach do Izby. Załatwienie tej sprawy będzie miało doniosłe polityczne i ekonomiczne następstwa. Z pierwszego punktu widzenia ustanie nareszcie to zawsze grożące niebezpieczeństwo, żeby nieprzyjaciele polityczni albo niepewni aliansi nie użyli tej sprawy piekającej a niezakończonych za przedmiotem handlu, choćby za przynętę. Z finansowego zaś stanowiska będzie to znów nader pomyślnym dla kraju wypadkiem, bo choć po roku 1897 Państwo by nie mogło z żadnego tytułu rościć sobie w tej mierze pretensyj, to przecież i najłżejsza niepewność co się z indemnizacją po upływie rzeczonych terminu stanie, musiała utrudniać układanie i uporządkowanie budżetu krajowego i hamować wszelkie produkcyjne wkłady. Załatwienie tej sprawy będzie tedy dla nas, jak ktoś słusznie powiedział „przezornym wyzwoleniem politycznym“, a z drugiej strony niezmiernie korzystnie wpłynie na unormowanie ekonomicznych stosunków Galicji. Koło polskiemu należy się wdzięczność, że tej sprawie nigdy nie spuszczało z oka, a Rządowi, że do kroku tego przystąpił i gorące życzenie kraju spełnił. W obecnych warunkach krok ten powinien również położyć tamę owym bezpodstawnym podejrzeniom i błahym obawom, jakoby Rząd dotychczasowy swoich wiernych sprzymierzeńców opuścić zamysłał.

Jak donoszą nadeszłe w tej chwili telegramy z Cieplic, wiec dzisiejszy był świetną nader manifestacją na cześć ugody czesko-niemieckiej. Jak wiadomo, w pierwotnym projekcie w grudniu, miał być ten wiec najsilniejszym atakiem na Rząd. Dziś — w odmiennych warunkach — zakończył się wysłaniem na ręce hr. Taaffego telegramu, z wyrazami wdzięczności dla Najjaśniejszego Pana.

Najj. Pani i Najd. Arcyksiężniczka Marya Walerya, wyjechały dziś rano na dłuższy pobyt do Pesztu.

Sprawy parlamentarne.

W komisji budżetowej Izby deputowanych poseł Gniewosz referował o rozdziale: „stemple“, który po krótkiej dyskusji przyjęto zgodnie z przedłożeniem; również rozdział: „taksy i należności od interesów prawnych“. Deputowany Gniewosz wniósł do tego rozdziału rezolucję, aby wezwał Rząd do rychłego wniesienia projektu nowej

ustawy o należnościach. Rezolucję przyjęto, poczem uchwalono bez rozpraw tytuł: „Ogólny zarząd kas“.

Przy tytule: „Fundusze taks wojskowych“, zapytywał się deputowany, dr. Kraus, o faktyczne wyniki roku 1889. Rada ministerjalna, dr. Winterstein, odpowiedział, iż wedle przedłożonych Ministerstwu skarbu wykazów, wpłynęło od 1 stycznia do 31 grudnia roku 1889 z taks wojskowych 1,370,000 zł. Zarówno Ministerstwo skarbu, jak obrona krajowa, nie ukrywają tego, iż rychła reforma systemu taks wojskowych jest konieczną. Mowca nie może podać bliższych w tej mierze szczegółów, albowiem odnośne rokowania między kompetentnymi instancjami administracyjnymi są dopiero w toku. Komisja przyjęła następnie powyższy tytuł wraz z rezolucją, polecającą Rządowi, aby przyspieszył przedłożenie o taksach wojskowych.

Przy obradach nad tytułem: „lasy i domeny“, zapytał poseł Beer, czy przy obliczaniu zostaną uwzględnione dochody propinacyjne w Galicji? Pan Minister rolnictwa odpowiedział na to, że dochód ten pojawi się w Ministerstwie skarbu, skoro tylko zostanie wypłaconym.

Poseł Menger podniósł, że niektóre klucze są od lat dziesiątek konsekwentnie bierne. Jak Muszyna, Spital, Liezen i inne. Byłoby bardzo pożądanym, gdyby Izbie przedłożono zestawienie dochodów i wydatków tych domen od lat 15—20. Nie może być przecież zadaniem funduszu religijnego lub państwowego, całe dziesiątki lat dopłacać domenom. Administracja powinna być ulepszoną, i w ogóle trzeba się starać o to, żeby te anomalne stosunki ustały.

Tytuł ten, również tytuły: „Zarząd długu państwowego“ i „Dochody ze sprzedaży nieruchomości państwowej“, przyjęto zgodnie z przedłożeniem rządowym.

Wśród obrad nad budżetem Ministerstwa handlu, deputowany Russ poruszył sprawę utworzenia samoistnego Ministerstwa dla komunikacji. Dep. Schaup, Menger i pan Minister handlu zwalczały ten projekt, pożądanym jest bowiem połączenie polityki taryfowej i kolejowej w jednych rękach.

Na odnośne zapytanie posła Lupula, odpowiedział pan Minister Baequehem, że dotychczas nie otrzymał z Rumunii propozycji do wznowienia rokowań w sprawie traktatu handlowego. Ten sam poseł nalegał również o uregulowanie Prutu. Szef sekcji Bazant odparł, że w Galicji istnieje komisja dla regulacji tej rzeki, złożona z przedstawicieli Austrii, Rosji i Rumunii. Otóż w ostatnich czasach uczyniono w jej łonie wnioski, aby regulację rzeczoną rozszerzyć do Nowosielicy. Inżynierowie austriaccy obliczyli koszt takiego przedsięwzięcia na 430.000 franków, a czas trwania robót na 5 lat. Istnieje zresztą zamiar uregulowania Prutu także powyżej wspomnianej przestrzeni. Po stronie austriackiej rozpoczęto już regulację, z której Rząd austriacki rokuje sobie znaczne korzyści.

nadreńskich 3 i t. d. Berlin, Lipsk, Drezno, Hamburg, Norymbergia, Lubeka i wiele innych miast mają towarzystwa dla uprawiania historii miejscowej. Ale co więcej, nawet takie miasteczko, jak Dillingen w Bawarii, liczące wszystkiego 5,900 mieszkańców, zakłada swój „Verein für Dillingen und Umgebung“, do którego należy członków 180; podobnie Hohenleuben, liczące zaledwie 2 tysiące mieszkańców, wśród których znalazło się 165 zwolenników historii; podobnie Homburg w Bawarii z 3,950 mieszkańcami i t. d.

Zestawiłem te dane dlatego, bo są bardzo, a bardzo pouczające, szczególnie... dla nas. Bo proszę tylko porównać: nasze lwowskie Towarzystwo, jedyne wyłącznie historyczne we wszystkich ziemiach polskich, liczy zaledwie 223 członków i musi się udawać do Sejmu z prośbą o subwencję. Na 12 mniej więcej milionów ludności polskiej znalazło się mniej czynnych miłośników dziejów, aniżeli n. p. w Misnii w Saksonii, gdzie do towarzystwa dla historii miejskiej, a więc obchodzącego bliżej tylko obywateli miasta, z pominięciem 16,000 mieszkańców przystąpiło 290, a więc o 70 więcej, niż u nas do jednego polskiego.

Powtarzam, cyfry są pouczające: daj Boże, żeby w istocie pouczyły! Należy się spodziewać, że jednym z dobroczynnych rezultatów Zjazdu historycznego, zapowiedzianego na lato, będzie obudzenie interesu szerszej publiczności dla lwowskiego Towarzystwa, które bądź co bądź, mimo braku dostatecznego poparcia, rozwija się bardzo pomyślnie i ma wszelkie warunki po temu, aby działalnością swoją zainicjować okres nowego rozkwitu historiografii polskiej.

Berlin, w lutym.

W. C.

Dzisiaj zbierze się komisja dla dostaw wojskowych celem wysłuchania sprawozdania ściślejszej komisji.

Klub prawego centrum uchwalił na przedwczorajszym posiedzeniu następującą rezolucję:

„W uznaniu wielkiego znaczenia czesko-niemieckiej ugody, klub prawego centrum wita osiągnięte porozumienie dzięki któremu nie tylko interes królestwa Czech, lecz także mocarstwowe stanowisko całego państwa dozna znacznego wzmocnienia. Klub wyraża przy tej sposobności niezłomną nadzieję, iż Rząd poczyta obecnie za dalsze swe zadanie uczynić zadość uprawnionym wyznaniowym i narodowym życzeniom i żądaniom pojedynczych ludów w innych królestwach i krajach, przedewszystkiem zaś pod względem szkół i tym sposobem ukoronuje dzieło, którego początek zapowiada wiele błogie skutki.“

W kołach parlamentarnych rozeszła się pogłoska, iż hr. Egbert Belcredi, który należy do feudalnej grupy klubu czeskiego, zamierza złożyć swój mandat poselski. Jest on w Izbie poselskiej przewodniczącym komisji przemysłowej, a w sejmie morawskim stoi na czele posłów z feudalnej wielkiej własności.

Wiec niemiecko-czeski.

Uchwalona jednogłośnie na wiecu niemieckim w Cieplicach, a znana nam tylko w telegraficznym streszczeniu rezolucja, brzmi: „Wiec Niemców czeskich oświadcza, że zgadza się na uchwały posłów niemieckich z d. 26 stycznia b. r., i wyraża swoje zadowolenie z powodu, że stypulacjami konferencji wiedeńskiej, rdzenne punkta uprawnionych żądań ludu czeskiego uzyskały uznanie i znaczenie.“

Wiec niemiecki oświadcza, że obowiązkiem stronnictwa jest, stać nadal przy tych podstawach narodowego i politycznego rozwoju ludu niemieckiego, a stać w wiernej, solidarnej łączności wszystkich Niemców w Austrii. Wiec w energicznym tych podstawach przeprowadzeniu i dalszym o nich rozwoju upatruje rękojmię narodowościowego ubezpieczenia ludu niemieckiego w Czechach. Wiec wypowiada dalej przekonanie, że ochrona i pielęgnowanie szczytu niemieckiego, jak dotychczas, tak i nadal jest pierwszym obowiązkiem narodowym wszystkich kół ludności, i liczy na silną i jednolitą na tem polu pracę narodową wszystkich współplemieńców.“

Następnie na wniosek dr. Schmeykala uchwalono wysłać następujący telegram do hr. Taaffego:

„Niemiecko-czeski wiec, w którym uczestniczy przeszło 3000 osób, składa Najj. Panu jednomyślnie hołd wierności i wdzięczności i prosi W. Ekszellencję, abyś to podał do Najwyższej wiadomości.“

Odczytano przeszło 200 telegramów, a między temi od zjednoczonej niemieckiej lewicy i od hr. Oswalda Thuna.

Na posiedzeniu komitetu wykonawczego, odbytem przed wiecem, uchwalono zawiadomić izby handlowe w Czechach, iż w obec zmienionej sytuacji politycznej, Niemcy wezmą udział w jubileuszowej wystawie krajowej w r. 1891.

Wieczorem odbył się komers, na którym pierwszym toast na cześć Najjaśn. Pana, wniósł burmistrz Stöhr. Na komersie przemawiali jeszcze posłowie: Siegmund, Schmeykal i Hallvich.

Spisek Panicy.

Sofijski korespondent *Polit. Corresp.* podaje niektóre wersje, krążące w stolicy Bułgarii o spisku Panicy.

Spiskowcy odbyli nie jedno, lecz kilka zgromadzeń w celu obmyślenia środków, jakich należałoby użyć do obalenia księcia Ferdynanda i rządu dzisiejszego. Na jednym z ostatnich zebrań powzięto stanowczą uchwałę zgładzenia księcia, równie jak głównych sterowników rządu; postanowiono poprostu wykonać podobny zamach, jaki urządzono w dniu 21 sierpnia 1886 na osobę księcia Aleksandra Battenberga. Uchwała ta zapadła jednomyślnie, zarazem postanowiono, że zamach winien być wykonany w nocy i bez wszelkiego rozgłosu.

Według najświeższej wersji, jaka pojawiła się w Sofii, sposób wykonania zamachu miał być następujący:

Dwa oddziały kawalerii, zostające pod dowództwem spiskowców Czawdarowa i Ryzowa, miały otoczyć pałac książęcy i przecinać druty telegraficzne, łączące pałac z koczarami piechoty w mieście. Do wykonania zamachu wybraną miała być noc, w której właśnie oba te oddziały kawalerii na nocną służbę wyznaczone być miały. Według innej znanej już poprzedniej wersji, zamach miał

przyjść do skutku w nocy na 1 lutego, na którą zapowiedziano bal dworski. A jeszcze inna wersja powiada, że miało się to stać w nocy na 30 stycznia, kiedy Ryzow miał straż w pałacu księcia. Za tą ostatnią wersją przemawia szczególnie bardzo ważny. Mianowicie w dniu 29 stycznia zauważano, że w ogrodzie pałacowym nie ma zwykłej liczby sztyldwachów, w skutek czego oficer dyżurny Ryzow został zawezwany do pałacu i ostrą otrzymał nagana. Spostrzeżono też, że Ryzow dnia tego w ogóle był niezwykle wzburzony.

Wreszcie zanotować wypada i to, że według opowiadania, spiskowcy zamierzali po dokonaniu zamachu wciągnąć w swe koło Karawelowa i Nikiforowa, byłych ministrów, do narad nad przyszłą organizacją rządu.

Revue de l'Orient zamieszcza następujące doniesienie z Sofii.

Sledztwo w sprawie Panicy wykryło, że Panicej do zawiązania spisku nakłonił emisariusz rosyjski Kałupkow. Pomiędzy obydwojma toczyła się korespondencja, pozornie dotycząca handlu spirytualiami, w istocie zaś była treści politycznej. W korespondencji tej Chitrowo nazywał się: „spirytysem“ a Rossya: „absytem“. Majorowi Panicy przyrzeczono swego czasu znaczny udział w sprawie dostarczenia karabinów Berdana z Rosji dla armii bułgarskiej. Wiadomo jednak, że Rossya nie chciała pozwolić na dostarczenie tych karabinów rządowi obecnemu, przeto Panica stracił wiele korzyści, na jakie z pewnością już liczył, a rozgoryczenie jego postanowiono wyzyskać, i zmusić go do stanowczego działania. Zdolano mu wytłumaczyć, że nie łatwiejszym, jak usunąć księcia, nie posiadającego uznania mocarstw, a natomiast powołać znowu księcia Aleksandra Battenberga.

Sledztwo dzisiejsze wykryło jeszcze coś innego. Panica, człowiek odważny i dość popularny, zdawał się zakulisowym aranżerem niebezpiecznym, i dla tego postanowiono, po dokonaniu zamachu i jego także usunąć. W łonie sprzysiężenia na rząd istniał spisek drugi, mający na celu sprzątnięcie Panicy.

Wracając do działalności aranżerów zakulisowych, podaje *Revue de l'Orient*, że umieli oni Panicy wytłumaczyć, iż wyrozumiałość i względność, z jakimi rząd dzisiejszy traktuje znane mu zresztą oddawna machinacje „niezadowolonych“ — nie są niczem innym, jak tylko oczywistym dowodem słabości tego rządu, co więcej, dowodem prostej bojaźni. W tym też duchu zapewniono Panicę, że księżę nieznaną dotychczas przez Europę, nawet w razie niepomyślnego zamachu, nie potrafi wystąpić przeciwko spiskowcom z taką energią, jak to miało miejsce po rokосу w Ruszcuku w r. 1887. Znalezione u sprzysiężonych listy dowodzą, że takimi przedstawieniami zdolano, wprawdzie bardzo małą część oficerów bułgarskich, jeśli nie otumaniać zupełnie, to przynajmniej zachwiać w wierności do osoby księcia Ferdynanda. Oczywiście używano nadto jeszcze i innych, bardziej wyraźnych argumentów.

Z Francji.

(Książę Orleański. — Mowa Tirarda).

Ludwik Filip książę Orleanu wystosował następujący list do prezydenta Rzeczypospolitej:

Conciergerie, sobota 8 lutego.
Panie Prezydencie! W roku 1886 za rządów Juliusza Grevy wyrzucano mnie z ojczyzny. W r. 1890 rząd pański idzie jeszcze dalej, bo wtrąca mnie do więzienia. W chwili, gdy po raz wtóry niezastępowy ból mnie spotyka, uważam za mój obowiązek oznajmić panu jedyną moją myśl przewodnią. Przybyłem jedynie dla tego, aby zapisać się w biurze rekrutacyjnym i odbyć trzyletnią służbę w armii mego kraju. Odwołuję się do wszystkich, których ożywia miłość o rzemiosło wojennemu i trójkolorowemu sztandarowi — do wszystkich, którzy myślą o sławie Francji i o jej ranach, wreszcie odwołuję się do uczucia, jakie winien każdy Francuz swej ojczyźnie, która mu leży na sercu. Nie obawiam się wyroku tych ludzi. Sądzę, iż nawet nie potrzebuję obawiać się sądu pańskiego sumienia, panie prezydencie. Jeżeli słusznie szcycisz się pan tem, że między swymi przodkami masz jednego, którego imię jest wielkie, patryotyczne, jeżeli następnie wspomnisz, że ja wzywam pamięć tyłu książąt, moich przodków, którzy polegli na polu bitwy za Francję, wówczas znajdziesz pan zrozumiałem, że potomek Henryka IV chce być prostym żołnierzem.

Filip, książę Orleanu.

Dzienniki monarchistyczne z uwielbieniem odzywają się o księciu Orleanu. *Journal des Débats*, który dotąd powstrzymywał się od wszelkich komentarzy, pisze: Powszechnie i słuszne zdanie o kroku księcia Orleanu opiewa, iż młody książę nie postąpił jak ambitny pretendent lub jak agitator. Gdy wyrok zostanie wydany, prezydent Rzeczypospolitej będzie mógł wówczas wdać się w tę sprawę. Nigdy nie nadarzy się bardziej

Poczytalność zbrodniarzy.

(Dokończenie.)

Zatem zbrodnia, wedle twierdzenia p. Guillaot, jest faktem tylko porządku moralnego, duchowego. Gdyby była wynikiem mózgu zbudowanego wadliwie, rezultatem fizyologicznego zbrożenia, degeneracji rasy, lub wręcz obudzeniem się dzikich, pierwotnych instynktów, to wówczas cechami właściwymi zbrodniarzy byłyby zwykłe: dziedziczny brak moralnego zmysłu, nieprzewidywanie skutków zbrodniczego czynu, nieczułość fizyczna i moralna.

Czyliż w takim kształcie objawia się zwykle zbrodnia? Bynajmniej, odpowiada p. Guillaot. Po największej części widzimy u zbrodniarzy to same skłonności i zdolności co u innych ludzi, z tą różnicą, że zamiast zastosowywać je ku dobremu, złoścycia na złe je obraca.

Zbrodnia nie od razu i nie nagle wchodzi w życie człowieka; wkrada się ona w nie zwolna, znacząc swój pochod całym szeregiem upadków moralnych, które się łączą wzajemnie.

Przypuszcemy jednak na chwilę, że ludzie, popełniający czyny przewidziane w kodeksie karnym, są to istoty stworzone do zbrodni. Wówczas spełnialiby oni je, jako czyny wrodzone ich naturze; nie próbowaliby nawet walczyć z popędami, które wydawały by się im zupełnie naturalnymi; działaliby bez motywów a często wbrew własnemu interesom; byłiby nieprzezwornymi tak w przygotowaniu jak i ukryciu zbrodni; nie uczuwaliby najmniejszego wstępu ani do myśli ani do czynu występny, nie staraliby się uniewinnić i zrzucić winę na innych; nie mieliby żadnych wyrzutów sumienia i nie zdradzaliby nawet takich śladów woli i sumienia, jakie istnieją lub okazują się nawet u obłąkanych. Temu wszystkiemu zaprzeczący wymownie fakta.

Pierwszą oznaką, przez którą objawia się wola u złoścycia, jest to, że on spełniając czyn występny ulega pewnemu motywowi, który jakkolwiek zbrodnicy, niemniej jest wszakże wyrozumowany. Po największej części, zamiast impulsu, popędu, zamiast brutalnego instynktu, aby działać źle dla złego, widzimy usuwanie złoścycia, by osiągnąć cel swój środkami jak najprostszymi i najmniej kompromitującymi. Ze zbrodnia ulega zupełnie innym wpływom a nie fatalistycznemu popędowi, dowodzi i ta okoliczność, że rozpoczyna niemal zawsze od tego, iż stara się uniknąć zbrodniczej pokusy i że następnie szuka najrozmaitszych pretekstów, aby się przed sobą samym usprawiedliwić.

Niektórzy na udowodnienie niepoczytalności zbrodniarzy, twierdzą, że oni najczęściej zdradzają wielką nieprzezworność w przygotowaniu i ukryciu swej zbrodni. P. Guillaot zaprzecza temu stanowczo. Złoścycia z zawodu składają nieraz dowody wielkiej zręczności w zorganizowaniu swych ekspedycyj występnych i nie mniej wielkiej roztropności, dążącej do zatarcia śladów i uniknięcia poszukiwań. Z tego też powodu wiele nawet głośnych zbrodni nie mogło być wykrytych. Czasem wprawdzie przypadek zawodzi najusilniej przedsięwzięte środki ostrożności, ale jeżeli podstępny zbrodnia nie zawsze się udają, to niemniej jednak świadczą o ich zimnej krwi i rozwadzie.

Dalszym dowodem poczytalności jest to, że złoścycia po spełnieniu zbrodni, stara się oszołomić; szuka gwałtownych nieraz wrzecz i rozrywek, aby oddalić od siebie wspomnienia, które go ścigają a zarazem szuka powierników, by nie być samotnym w dźwiganym brzemieniu, które go pogębia. To staje się dla niego tak gwałtowną potrzebą, iż aby ją zaspokoić, naraża niejednokrotnie swoje bezpieczeństwo i popełnia nieostrożności, które go gubią. Przedewszystkiem usiłuje stłumić myśli, usunąć wspomnienie czynu za pomocą gwałtownych wrzecz; i tem staje się nieraz mimowolnie najgorliwszym współpracownikiem sędziwego śledczego. Podczas gdy policyjni agenci rozbiegają się we wszelkich możliwych kierunkach, szukają śladów i nieraz fałszywą obierają drogę, złoścycia staje się coraz bardziej ofiarą wewnętrznego niepokoju; nim opanowany szarpie się jak w odmęcie, dopełnia tysiące nieżyczności, którychby dziecko potrafiło uniknąć i sam dostarcza dowodów swej winy.

Wszystko to, powiada p. Guillaot, czyliż nie dowodzi, że to nie dzikost wrodzona, nie instynkt barbarzyński, ale interes i wyrachowanie czynią w danym razie nieskazitelnego i nieszkodliwego dotychczas człowieka zbrodniarzem.

Skończywszy to ciekawe i głębokie studium o poczytalności zbrodniarzy, p. Guillaot poświęca cały rozdział następnemu temu, co nazywa: „drogą do więzienia”. Zaznacza on etapy zbrodni i wskazuje, jak ze stopniowej przewrotności rodzi się czyn zbrodnicy; jakie są jego osobiste, domowe i socjalne przyczyny. P. Guillaot, wytrawny praktyk w

zawodzie sędziowskim, z przekonywającą siłą wymowy swej i argumentów wykazuje powody złego. Jeżeli liczba recydywistów nieustannie się wznaga, jeżeli do największych zbrodni posuwają się młodzieńcy z lat dziecinnych zaledwo wyrosli, to dla tego, że rozluźniły się związki rodzinne, że wiara, religijność osłabły, że we Francji prawo rozwodowe uczyniło z małżeństwa, jak p. Guillaot dowcipnie nazywa *une camaraderie facultative*. Bez moralnego hamulca, człowiek, który pierwszy czyn występny popełnił, pociągany jest nieuchronnie na samo dno moralnego upadku. Kobieta, dziewczyna, młodzieniec, którzy stali się winnymi nieznanego przestępstwa, albo zostali przez rodzinę opuszczeni i przekroczyli próg więzienny, są już nieodwołalnie zgubieni.

Z wielką siłą powstaje p. Guillaot przeciw panującemu we Francji systemowi więzień, który dopuszcza, aby np. żebrak schwytyany na ulicy, zamknięty był z najzwyklejszym zbrodniarzem recydywistą, służącą bez miejsca, omdlewającą z głodu i nędzy, z najprzewrotniejszymi istotami rodzaju żeńskiego, które po wyjściu z więzienia wskaza jej dopiero drogę występku. To też p. Guillaot oświadcza się stanowczo za ścisłą klasyfikacją więźniów i zupełnym osobnieniem tych skazańców, których uzdrowienia moralnego spodziewać się można. Autor jest nawet zdania, że sędzia powinien mieć prawo, podobnie jak się to praktykuje w Anglii, zawieszać pod pewnymi warunkami wykonanie pierwszej kary, obdarzać wolnością złoścycia, którego przeszłość jest bez skazy, z zastrzeżeniem, że kara w razie recydywy, będzie tem surowszą. W razie porawy — zapomnienie; w wypadku ponownej zbrodni, nieubłagana surowość.

Niepodobna nam przytaczać, chociażby w największym streszczeniu wszystkich ciekawych i głębokich wywodów p. Guillaot; nie możemy się wszakże oprzeć, aby nie zacytować ustępu, który sam przez się jest barwnym i plastycznym studium wewnętrznego stanu duszy skazanego na śmierć zbrodnia.

„Pierwszej nocy — pisze p. Guillaot — skazaniec, znudzony długimi posiedzeniami trybunału przysięgłych, zasypia niemal zawsze snem twardym. Wyczerpany organizm fizyczny odbiera duszy siłę myślenia.

„Ale obudzenie się jest pełne udręczeń i skazaniec otwarłszy oczy, widząc czuwających przy sobie dwóch strażników, odczuwa, iż społeczeństwo przez niego znieważone, trzyma go w swej mocy i już go nie puści.

„W tej przedewszystkiem chwili opuszcza go odwaga i skazaniec zapada w głęboką apatyę. Ja, który zbliża widziałem tylu tych nieszczęśliwych, nie pojmuję doprawdy, jak można twierdzić, jak to czyni prof. Lombroso, iż większa część na śmierć skazanych, zachowuje najzupełniejszą obojętność aż do ostatniej chwili. W tem skoła włoska widzi rzekomy dowód, że samoza-chowcy nawet instynkt najpospolitszy i najsilniejszy w człowieku, najzupełniej w nich nie istnieje.

„We dwa lub trzy dni później, instynkt życia bierze górę, skazaniec przyjmuje chętnie pewne rozrywki, zaczyna bowiem wierzyć w skutek apelacji, którą mu adwokat przyniósł do podpisania.

„Wówczas, przez pewien przeciąg czasu, myśl fatalna przestaje go prześladować; dochodzi on prawie do zapomnienia; przyzwyczajają się do nowego życia w więzieniu, a widząc, że go karmią dobrze, że mu dogadzają, że otaczają go strażnicy spełniają wszystkie jego życzenia i stosownie do rozkazu, nie mówią mu nic o jego sprawie, zaczyna sobie przedstawiać, że koniec końców wykonanie wyroków śmierci wydarza się rzadko i że przecież nie dlatego obchodzi się z nim tak dobrze, aby mu życie odebrać.

„Ale czas mija. Pewnego dnia skazaniec spostrzegł się, że to już miesiąc minął od czasu wydania wyroku; przypomina sobie, że wedle tego co niegdyś czytał, zwykle w tym terminie apelacja lub odwołanie się do łaski, bywają uwzględniane lub odrzucane. Wówczas wszystko przechodzi mu na pamięć: jego przeszłość, jego zbrodnia, trybunał przysięgłych, rusztowanie.... Dreszcz przerażenia przejmując go całego; zimny pot oblewa czoło. Odtąd nie będzie on miał spokoju; w nocy zmora budzi go będzie; stanie się niespokojnym, nerwowym; wszelką rozrywkę odepchnie od siebie i poczyni z upragnieniem wyglądać końca tej męczarni. Wyzwoleniem stanie się dla niego chwila, gdy wreszcie dnia pewnego nad ranem wejdzie do jego celi dyrektor więzienia i powie mu: „odwołanie się twoje zostało odrzucone!” co znaczy: „za dziesięć minut żyć przestaniesz...”

Ustęp powyższy da może słabe wyobrażenie czytelnikowi o wartości obrazowej i stylizacyjnej dzieła p. Guillaot. Wartość jego naukowa i moralna jest bez porównania wyższą. Dzieło to, pisane na podstawie doświadczeń, pisane z głębią i przekonaniem i uczuciem, ma karty przerażające, przejmujące dreszczem czytelnika, ale w re-

zultacie przynosi mu pociechę nie małą. Obok złego, przedstawionego z całą prawdą, p. Guillaot wskazuje środki zapobiegawcze i pewien ku lepszemu postęp. W dziele jego znajdujemy też gorące uznanie dla działalności zakonnej, poświęcających się służbie więziennej, i dla stowarzyszeń religijnych otaczających opieką lata dziecinne młodzieży. Wśród społeczeństwa francuskiego, oddalającego się coraz bardziej od chrześcijańskich ideałów, głos taki doniosłego jest znaczenia. Jest też niemałą otuchą fakt, że sędzia śledczy po latach wielu spędzonych na badaniu zbrodzeń i upadków ludzkiego ducha, zachował w całej pełni gorącość wiary i siłę nadziei...

Z Izby sądowej.

(Proces emigracyjny w Wadowicach).

Wadowice, 11 lutego.

Sprawa wadowicka już w najbliższych dniach kilkunastu ostatecznie zamknięta zostanie. Wczoraj przedłożył trybunał zadać się mające sędziom przysięgłym pytania i udzielił je obrońcom.

Obejmują one 42 arkuszy autografowanych, na których spisano 343 pytań w ogóle; między niemi 277 pytań głównych. Po odczytaniu pytań ława obrońców wyraziła żądanie odroczenia rozprawy, by rozpatrzyć się mogła w tak olbrzymim materiale, celem postawienia odnośnych wniosków. Obrońcy żądali odroczenia rozprawy na 3 lub 5 dni. Ostatecznie zgodzono się na odroczenie 2 dniowe, mianowicie przez wtorek i środę, pragnąc jak najprędzej doprowadzić rozprawę do końca. Tak więc we czwartek obrońcy poczynią wnioski co do przedłożonych przysięgłym pytań, a w piątek już rozpocznie się wywód prokuratora dr. Ogniewskiego.

Przyspieszonym tempem prowadzoną już teraz będzie rozprawa, tak, że nawet w niedzielę, dnia 16 b. m. nie będzie przerwy.

Dzisiaj przed południem odbyła się u prof. dr. Rosenblatta dłuższa narada wszystkich obrońców, dotycząca przedłożonych przysięgłym pytań. Uchwalono na niej cały szereg wniosków.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Targ zbożowy. *)

Dnia 12 lutego 1890.

Lwów, pszenica 8-50 do 9-10, żyto 7-40 do 7-80, jęczmień 6-— do 8-—, owies obrocny 7-— do 7-50, rzepak 15-50 do 16-50, groch 7-— do 12-—, wyka 5-50 do 6-—, bobik — do —, hreczka — do —, kukurudza — do —, chmiel za 56 kilo — do —, konieczyna czerwona 35-— do 55-—, konieczyna biała — do —, konieczyna szwedzka — do —.

Tarnopol, pszenica 8-50 do 9-40, żyto 7-— do 7-25, jęczmień browarny 6-— do 8-—, owies — do 7-—, groch 7-— do 11-—, wyka 4-80 do 5-25, rzepak 15-— do 16-—, lnianka — do —, konieczyna czerwona 36-— do 50-—, konieczyna biała — do —, konieczyna szwedzka — do —.

Jarosław, pszenica 8-30 do 8-75, żyto 7-— do 7-60, jęczmień 6-50 do 8-—, owies 6-80 do 7-20, groch 7-— do 11-50, wyka — do —, rzepak 15-— do 16-—, lnianka — do —, konieczyna czerwona 36-— do 50-—, konieczyna biała — do —, konieczyna szwedzka — do —, tymotka — do —.

Podwołoczyska, pszenica 8-90 do 9-65, żyto — do 7-65, jęczmień 6-50 do 8-75, owies 7-— do —, groch 7-— do 12-—, wyka — do —, rzepak 16-— do 16-70, lnianka — do —, konieczyna czerwona 40-— do 55-—, konieczyna biała — do —, konieczyna szwedzka — do —.

Wszystko za 100 kilo netto bez worka.

Chmiel od 25-— do 45-— zł. za 56 kilo, loco Lwów, nominalnie.

Oko wita gotowa za 10-000 litrów pro loco Lwów 11-50 do 11-75 zł.

Usposobienie spokojne. Transakcje nieliczne.

*) Przedruk wzbroniony.

Koleje żelazne w Kongo. Celem zbudowania kolei żelaznej w Kongo, z Matadu do Stanley-Pool, zawiązał się syndykat belgijsko-angielsko-niemiecki. Koszta tego przedsięwzięcia obliczone zostały na 25 milionów franków, na poczet których kapitaliści belgijscy mają dostarczyć 6 milionów, angielscy 5, a niemieccy 4 miliony franków. Co zaś do pozostałych

10 milionów, syndykat obiecuje sobie otrzymać je od rządu belgijskiego na 3 1/2% do spłaty w ciągu lat 99.

OSTATNIA POCZTA

W apartamentach Najd. Arcyksięcia Karola Ludwika odbył się przedwczoraj wieczorem obiad, w którym wzięli między innymi udział: nuncjusz papieski Galimberti, ambasador rossyjski ks. Łobanow i pani Ministrowa Dunajewska.

Na wczorajszym posiedzeniu Izby dep. p. Minister skarbu dr. Dunajewski odpowiadając na interpelację dep. Steinwendera w sprawie przedłożenia reformy podatków, oświadczył, iż przedłożenie co do reformy bezpośrednich podatków już zostało wykończone. Nie chodziło jednak przetytem tylko o wypracowanie projektu ustawy o podatku dochodowym osobistym, lecz w toku przygotowania projektów okazała się potrzeba utworzenia na nowo całego systemu podatków osobistych. Osobisty podatek dochodowy, który przeto stanowi tylko część przedłożenia, ma według planu projektu ustaw obciążyć czysty dochód z nader umiarkowaną progresywną stopą podatkową, która wzrasta od 1/16 procent co najwięcej do 3 procent. Opodatkowanie przedsiębiorstw akcyjnych projektowanem jest na tych samych podstawach, na jakich opiera się ustawa specjalna z r. 1880 dla towarzystw gospodkowych, gospodarczych i zaliczkowych. Punkt wyjścia dla wymiaru podatku tworzyć będą nadwyżki wynikające z bilansów. Projekt zawierać będzie znaczne ulgi przez dozwolenie potrącenia procentów, dłużnych odpisów z tytułu zużycia majątku, rezerwy strat i t. d. i tym sposobem uczyni zadość licznym życzeniom opodatkowanych. W miejsce dotychczasowego podatku zarobkowego i dochodowego I. klasy, będzie wprowadzonym dla innych prywatnych przedsiębiorstw jednolity podatek zarobkowy.

P. Minister wyjaśnił bliżej w dalszym przemówieniu tę sprawę, oświadczył, iż kładzie wielki nacisk na przeprowadzenie reformy podatkowej i że dochodzenia w tej mierze przyspieszą, aby projekt mógł być rychło przedłożony Izbie.

„Wniosek dep. Steinwendera, aby nad odpowiedź p. Ministra otwartą została dyskusja, odrzucono 104 głosami przeciw 72.

Wedle *Nat. Ztg.* cesarz Wilhelm czyniąc zadość zaproszeniu cara Aleksandra, będzie obecnym na tegorocznych wielkich manewrach rossyjskich. Monarcha austriacki weźmie udział w manewrach wojsk niemieckich na Szląsku, a cesarz Wilhelm w manewrach austriackich.

Nowy parlament niemiecki, który zostanie wybranym dnia 20 b. m., zbierze się na krótką sesję wiosenną. Rząd przedłoży mu nowe wnioski dla uregulowania kwestyi socjalistycznej.

Cesarz Wilhelm zaprosił w tych dniach posła szwajcarskiego w Berlinie, pułkownika Rotha na śniadanie, co tłumaczy w kołach dyplomatycznych dążnością pogodzenia z sobą dwóch zaproszeń występujących w jednym i tym samym celu. Szwajcary bowiem zaproponowała. była już poprzednio mocarstwu zebrać się konferencyj w Bernie celem ostatecznego uregulowania kwestyi robotników, teraz Niemcy biorą w tej samej sprawie inicjatywę i pragną niezawodnie, aby konferencyja odbyła się w Berlinie. *Nordd. Allg. Ztg.* przytacza z wielkimi zadowoleniem głos wychodzący w Bazylei *Schweizer Volksfreund*, który mniema, że chodzi głównie o to, aby sprawę tę raz załatwić, a czy to się odbędzie w Bernie, czy w Berlinie, pocytać można za rzecz obojętną. To też z Szwajcaryą w tej sprawie łatwiejszą będzie zgoda, niż z Anglią.

Zapewniają w Berlinie, że rząd niemiecki jeszcze w styczniu wystosował w sprawie międzynarodowej ochrony robotników notę do Wiednia, którą hr. Kalnoky rządowi węgierskiemu zakomunikował.

Ze strony oficjalnej zaprzeczają kategorycznie przypuszczenie, jakoby skutkiem znanych dekretów cesarskich rząd miał rzec się ustawy wyjątkowej przeciw socyalistom. Przeciwnie rząd wystąpi obecnie tem surowiej przeciw wywrotowym dążnościom socyalno-demokratycznych agitatorów.

Do *Polit. Corr.* piszą z Petersburga, iż rodzina carska rezydować będzie od dnia 24 b. m. znowu w Gatchynie. Ze względu na krótkość karnawału zaniechano w tym roku urządzenia mniejszych balów dworskich, jakie zwykle w lutym dawano w pałacu Anickowskim.

Kwestya wybudowania portu handlowego w Sebastopolu lub w Feodozyi roz-

strzygnięta została w tych dniach na ko-
rzyć pierwszego miasta. Port wojenny w Se-
bastopolu pozostanie nadal na dotychczas-
wym miejscu, podczas gdy opodal miasta w
zatoce Streleckiej stanie port handlowy.

Dzienniki berlińskie zajmują się oczy-
wiście uwieszeniem ks. Orleanu.

Nordd. Allg. Ztg. pisze o tym fakcie
ironicznie, twierdząc, że książę przewidywał
uwieszenie i chciał być stawionym przed sąd.

Depesza z Sofii do wiedeńskiego *Frem-
denblattu* zaprzecza stanowczo obiegającym
upornie pogłoskom, jakoby ks. Ferdynand
na ostatniej radzie ministerialnej poruszył
sprawę swej abdykacji. Panica, jako wyda-
lony ze służby wojskowej, będzie stawiony
przed sądem cywilnym. Dotychczas nieare-
sztowano żadnego z komendantów pułkowych.

Według doniesień z Rzymu, rozprawy,
które się rozpoczęły w Izbie poselskiej
w poniedziałek, nad sprawionym prelimi-
narzem za rok 1889 do 1890, będą prawdo-
podobnie bardzo ożywione. Przy rozdziale:
wydatki afrykańskie, zapisało się dotychczas
do głosu dwóch deputowanych: pp. Branca
i Plebano, o rozdziale zaś co do ogólnych
wyników administracji finansowej, mówić
chce Luzzati. Na posiedzeniu tem była mo-
wa najpierw o rozporządzeniu, którem przy-
znano bankowi narodowemu upoważnienie
do wydania dalszych not w sumie 50 milio-
nów, na które nie ma pokrycia. Deputowany
Ferraris wyrzucał ministrowi skarbu, że roz-
porządzeniem naruszył ustawę. Następnie
krytykował gospodarkę finansową. Minister
skarbu przyznał słusność deputowanemu i
usprawiedliwił postępowanie rządu jako
konieczne, zresztą ustawa o bankach emitu-
jących jest już opracowana i zaradzi niepra-
widłościom.

W Londynie pojawił się pierwszy nu-
mer nowo założonego dziennika *Scottish Li-
beral*, w którym na czele ogłoszono polity-
czny artykuł lorda Rosebery o „formie Izby
lordów”. Lord Rosebery pisze, że prawdopo-
dobnie zwycięstwo przy najbliższych wybo-
rach stronnictwa liberalnego, zapewniłoby mu
wprawdzie panowanie w kraju, ale cytadela
(Izba lordów) pozostałaby niepokonana i nie-
zdobyta. Cytadela ta liczy obecnie 560 człon-
ków. Z tego zastępu znajdowałoby się w har-
monii z Izbą gmin tylko 25 do 30 lordów.
Na tych jednak nie możnaby opierać nadziei.
Gdyby bil Home-Rule uzyskał nawet w Izbie
gmin 200 głosów, to odrzucenoby go w Izbie
lordów 500 głosami. Tak samo byłoby z ka-
żdą liberalniejszą ustawą. Dla tego proponuje
lord Rosebery reformę, a rozumie ją tak:
„Możebyśmy mogli, mówi, utworzyć ciało,
któreby nie podlegało rozwiązaniu, któreby
jednak miało określony termin sesji, naprzy-
kład 7 lat, i któreby wybierane było przez
miasta i okręgi. W ten sposób uchylonoby
zasadę dziedziczości a stworzono Izbę, zawi-
szą od wyborców i odpowiedzialną.”

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Brzeżany, 12 lutego (Tel. pr.)
Głosujących było 160. Zarembo otrzy-
mał 99 głosów, a Romańczuk 61 gł.

Podhajce, 12 lutego. (Tel. pr.)
Głosowanie ukończono około pierwszej
z południa. Głosujących było 165. Pan
Kazimierz Zarembo otrzymał 88 gło-
sów. Prof. Julian Romańczuk 76.

Rohatyn, 12 lutego. (Tel. pryw.)
Głosujących było 200. Zarembo Ka-
zimierz otrzymał 114 głosów, Julian
Romańczuk 48. Trzydzieści sześć
głosów było rozstrzelonych a 2 nie-
ważne.

Brzeżany, 12 lutego. (Tel. pr.)
Wynik ogólny głosowania na posła
do Rady państwa z okręgu Brzeżany-
Rohatyn-Podhajce: Głosujących razem
525. Kazimierz Zarembo otrzymał
301 głosów, przeto został wybrany.
Kontrkandydat prof. Julian Romańczuk
otrzymał 185 głosów. Rozstrzelonych
głosów było 39.

Wiedeń, 12 lutego. (Tel. pryw.)
Najjaśn. Pan nadał malarzowi Juliu-
szowi Kossakowi w Krakowie, or-
der Franciszka Józefa.

Wiedeń, 12 lutego. (Tel. pryw.)
P. Minister handlu margr. Bacquehem,

mianował starszego komisarza poczt-
owego, Józefa Choddeckiego, sekretarzem
dyrekcyi poczt we Lwowie.

Hr. Kalnoky wyjechał na kilka dni
do Pesztu.

Wiedeń, 12 lutego. (Tel. pr.)
Zapowiedziana wczoraj przez p. Mini-
stra skarbu dr. Dunajewskiego reforma
bezpośrednich podatków, odznacza się
głównie tem, że jej celem w zasadzie
nie jest fiskalizm, że więc nie dąży w
zasadzie do powiększenia dochodów
państwa, ale do wyrównania ciężaru
podatkowego ludności. W projekcie tym
nie idzie tylko o zaprowadzenie poda-
tku dochodowego osobistego, lecz o za-
prowadzenie jednolitego systemu poda-
tków osobistych.

Rada szkolna niższo-austriacka za-
rządziła dochodzenie co do zarzutów,
jakoby pojedynczy nauczyciele brali ud-
ział w agitacjach antisemickich.

Klub czeski postanowił wnieść po-
prawkę do ustawy o regulacji stosun-
ków religijnych żydowskich tej treści,
żeby gminy konfesyjne mogły się kon-
stituować według narodowości.

Wiedeń, 12 lutego. Na wczoraj-
szem posiedzeniu Izby deputowanych
(patrz *Ostatnia Poczta*), p. Minister
skarbu odpowiedział jeszcze na dwie
mniejszej wagi interpelacje, poczem
Izba przystąpiła do dalszej rozprawy
generalnej nad projektem ustawy o ure-
gulowaniu stosunków żydowskich gmin
wyznaniowych. Dep. Pscheiden i Bloch
przemawiali przeciw projektowi, Gom-
perz za projektem. Dep. Gomperz dzie-
kował p. Ministrowi za przedłożenie,
które położy koniec dzisiejszym anor-
malnym stosunkom. Dep. Gomperz i
Bloch stoczyli wyczerpującą polemikę z
twierdzeniem co do tak zwanego krwa-
wego rytuału żydowskiego. Dep. ks.
Ozarkiewicz wniósł interpelację do hr.
Taaffego w sprawie zakazu zgromadze-
nia wyborców w Podhajcach.

Berlin, 12 lutego. *Reichsanzeiger*
ogłasza nominację podsekretarza stanu
Bossego sekretarzem stanu Rady pań-
stwa, dalej nominację radcy legacyj-
nego Kaysera zastępcą, wreszcie powo-
łanie dziewięciu członków Rady pań-
stwa.

Berlin, 12 lutego. (Tel. pryw.)
Post omawiając zajścia bułgarskie,
stawia pytanie, czy Rosya uzna obec-
nie działalność swoich agentów. Był-
by czas — powiada ten organ —
ażebym Rosya zerwała raz z panslawi-
stycznymi knowaniami; stan Europy
jest jednak tego rodzaju, że nawet
wykryte obecnie usiłowanie morder-
stwa, podżegane, jak są na to pisem-
ne dowody, przez Chitrowa, może nie-
pociągnąć za sobą dalszych skutków.

Berlin, 12 lutego. Rada stanu
zebrać się ma w końcu bieżącego ty-
godnia i zostanie otwartą prawdopo-
dobnie przez cesarza, który wygłosi
dłuższą przemowę inauguracyjną. Ra-
dzie stanu przedłożony zostanie projekt
w duchu cesarskiego rozporządzenia.

Petersburg, 12 lutego. *Journal*
de St. Pétersbourg omawiając wypadki
bułgarskie, powiada: Wypadki te do-
wodzą, że kraj weale uspokojonym nie
jest. Rząd księcia Koburga jest do te-
go stopnia niepewny, że musiano po-
zmiennić komendantów załóg wojsko-
wych.

Odpowiadając *Fremdenblattowi* pi-
sze tenże organ: Jeśli prawdą ma być,
że niezadowolenie w Bułgarii zwró-
cone jest nie przeciw rządowi, ale
przeciw agitatorom, skądże pochodzi,
że Stambułow został zniewolony do
wystąpienia przeciw własnym agentom,
z których jednego kazał uwiezić, dru-
giego oddalić ze służby.

Belgrad, 12 lutego. Wbrew do-
niesieniom prywatnym, jakoby władze
serbskie wydalily zbiegów bułgarskich
napowrót na terytorium bułgarskie.

konstatuje *Agence Belgrade* na podsta-
wie autentycznych informacji, że w Ser-
bii nie przebywają obecnie weale oso-
by politycznie skompromitowane, i że
władze serbskie nie wyprawiały niko-
go za granicę, gdyż urzęda granicz-
ne nie otrzymały do tego żadnego u-
poważnienia.

Według doniesienia dzienników,
podczas obrad nad utworzeniem serb-
skiego towarzystwa żeglugi parowej,
odbywających się pod przewodnictwem
ministra rolnictwa, zaaprobowano pro-
pozycję ministra, ażeby wprowadzenie
w życie takiego towarzystwa odbyło
się pod gwarancją państwa.

Sofia, 12 lutego. Chociaż Panica
i trzech oficerów wydani zostali sądom
cywilnym, to jednak stawieni być ma-
ją, w przeciagu mniej więcej dni
czternastu, przed sądem wojennym.
Oskarżonym odebrano epolety, ponie-
waż idzie o zbrodnię stanu. Zastoso-
wane mają być przeciw nim jak naj-
surowsze postanowienia ustawy.

Paryż, 12 lutego. Senat obrado-
wał nad projektem ustawy co do ure-
gulowania kredytów otwartych na pod-
stawie znanych dekretów. Senatorowie
Halgan i Buffet zarzucili rządowi, że
wykazuje zmyślone nadwyżki, w celu
wprowadzenia kraju w błąd. Po uwag-
ach Tirarda i Rouviera przedłożenie
rządowe uchwalono.

Rada ministerialna obradowała
podobno nad sprawą bliskiego procesu
ks. Orleańskiego. Książę ma zostać wy-
słany do jednego z prowincjonalnych
zakładów karnych i traktowany jako
więzień stanu.

Paryż, 12 lutego. Małżonka am-
basadora austriackiego hr. Hoyos po-
wiła córkę. Matka i dziecię cieszą się
dobrem zdrowiem.

Paryż, 12 lutego. *Estafette* pisze:
Książę Orleański przez wstąpienie swe
do armii indyjskiej w r. 1889, utracił
narodowość francuską.

Boulanzystowska *Presse* ogłasza
poufną notę ministra Constansa do dy-
rektora domu karnego w Clairvaux,
ażeby przygotował celę dla księcia Or-
leańskiego.

Prospekt pożyczki rosyjskiej ogła-
sza kurs emisyjny 93.

Rzym, 12 lutego. W senacie
przedłożono ustawę, według której sa-
memu tylko królowi przysługuje prawo
mianowania opiekunów i kuratorów
dla członków rodziny królewskiej. Pre-
rogatywy rady familijnej w sprawach
prywatnych, przekazywane będą radzie
specyalnej, składającej się z opiekunów,
kuratorów, z książąt rodziny króle-
wskiej mianowanych przez króla, z pre-
zydenta senatu, trybunału kasacyjnego,
prezesa ministrów i ministra sprawie-
dliwości.

Rzym, 12 lutego. W Izbie po-
selskiej oświadczył Crispi, że traktat z
negusem Abisynii nie obarcza państwa
żadnymi kosztami finansowymi, traktat
ten będzie Izbie przedłożony, jakoteż i
dodatkowa konwencja z artykułem o
pożyczce Abisynii. Korzyści ze stosun-
ków z Abisynią są jak najznaczniejsze i
przewyższają oczekiwania.

Lizbona, 12 lutego. Wielki tłum
ludności ruszył wczoraj po południu do
Coloseum, na zapowiedziane tam zgromad-
zenie patryotyczne, które przez rząd
zakazane zostało. Tłum zgromadził się
na placu Don Pedra, gdzie trzech re-
publikanów próbowało wystąpić prowo-
kacyjnie. Policja zarządziła rozprosze-
nie tłumu, a gdy niektórzy stawili opór,
aresztowano 28 osób.

Lizbona, 12 lutego. W dniu
wczorajszym, w którym upłynął mie-
siąc oddroczenia angielskiego *ultima-
tum*, wszystkie sklepy były na pół za-
mknięte, a różne towarzystwa prywa-
tne wywiesiły flagi.

Dziennik urzędowy ogłasza dekrety
upoważniające rząd do uzupełnienia
obwarowań Lizbony, uzbrojenia fortów
działami, nabycia torpedów i łodzi tor-
pedowych oraz natychmiastowego przy-
stąpienia do reorganizacji armii, tu-
dzież gwardyi municypalnych w Lizbo-
nie i Oporto. Dalej upoważnia dekret
do zakupu czterech krzyżowników i
tyłuż łodzi kanonierskich, urządzenia
dwóch ruchomych doków, wydania obli-
gacji na pokrycie wynikających z tych
zarządzeń kosztów i założenia w koń-
cu osobnego funduszu na cele obrony
kraju.

Bern, 12 lutego. Włochy wezmą
udział w konferencji międzynarodowej,
zwołanej przez rząd szwajcarski w spra-
wie uregulowania ustawodawstwa ro-
botniczego.

Londyn, 12 lutego. Mowa tro-
nowa otwierająca parlament konstatuje,
że przyjazne stosunki Anglii z mocar-
stwami zagranicznymi utrzymywane są
ciągle i stale, a wskazując na zajście
z Portugalią, oświadcza, że Portugalia
przyrzekła wycofanie siły zbrojnej z
osad angielskich w Afryce. Mowa tro-
nowa wyraża nadzieję, że sprawa stłu-
mienia handlu niewolników przybierze
kierunek pomyślny skutkiem prac kon-
ferencji brukselskiej, wspomina o an-
gielsko-egipskim traktacie handlowym
tudzież o ugodzie handlowej z Bułga-
ryą, zapowiada przedłożenie konwencji
samońskiej, dalej zawartego z Amery-
ką północną traktatu co do wydawania
przestępców, konstatuje trwałe po-
lepszenie się stosunków w Irlandyi i
zapowiada wreszcie, że rząd zajmie się
wypracowaniem przedłożenia co do po-
lepszenia umieszczenia wojska.

Londyn, 12 lutego. Izba panów
przyjęła adres do korony. Lord Salis-
bury oświadczył, iż skutkiem postępo-
wania Serpa Pinty stała się konieczną
natychmiastowa akcja, aby sprawa ta
nie przeszła z rady stanu na radę lu-
dową na ulicach.

Widoki ratyfikowania konwencji
dla premij cukrowych są obecnie mniej-
sze, niż w roku zeszłym.
W Izbie gmin Harcourt uczynił
wniosek, aby oświadczyć, iż ogłoszenie
przez dziennik *Times* sfałszowanego li-
stu Parnella stanowi naruszenie przy-
wileju Izby. Rząd oświadczył się prze-
ciw temu wnioskowi.

Londyn, 12 lutego. Izba gmin
odrzuca wniosek Harcourta dotyczący
Timesa 260 głosami przeciw 212 a
przyjęła wniosek przeciwny Gorsta.

Rio Janeiro, 12 lutego. Mini-
ster spraw wewnętrznych Loro podał
się do dymisji z powodu kofliktu z
Fonseką.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 12 lutego 1890, godzina 10
minut 35. Akcje kredytowe 322.50, Anglo-
austriackie 167.80, Unionbank 261.50, Kolej
Karola Ludwika —, Południowa 135.50,
Renta papierowa —, 5-prc. galic. hipoteczne
listy zastawne —, galic. obligacje indemniz-
acyjne —, do —, 4½ prc. listy zasta-
wne banku krajowego 98.75, 4½-prc. pożycz-
ka krajowa z roku 1883 97.25, Napoleondor
9.40.50, Rubel papierowy 239.30, 4-prc. wę-
gierska renta złota 103.50. Usposobienie
silne.

Wiedeń, 11 lutego 1890 r. godzina 5
minut 45. Akcje kredytowe 321.75, Anglo-
austriackie —, Akcje banku dla krajów
koronnych 239.—, Akcje kolei Karola Ludwi-
ka —, Południowa —, Renta papiero-
wa 89.—, Galicyjskie listy zastawne 5-procen-
towe 106.—, Galicyjskie obligacje indemniza-
cyjne 4½ prc. —, Galicyjski bank rusty-
kalny —, Losy z roku 1883 —, Napo-
leondor 9.41.50, Rubel papierowy —. Uspo-
sobienie —.

Nadestane.

Podziękowanie.

916

Pozostała po zmarłym we Lwowie dnia 7 b. m. 6 p. dr. Józefie Malinowski...

Dr. Józef Dobrowolski

otworzył kancelaryę adwokacką w Dolinie.

Wiadomość użyteczna.

Przypominamy, że Wino Chassaing jest przepisywane przez lekarzy...

PRZYJECHALI do LWOWA.

dnia 12 lutego.

Hotel Zorza.

Pp. H. Hoeniger z Przemysła, L. Szałowski z Przewłoki...

Hotel Francuski.

Pp. S. hr. Tarnowski z Krakowa, P. hr. Czosnowski z Wołynia...

Hotel Angielski.

Pp. T. Rosinkiewicz z Szczytowie, A. Sohrlut z Wiednia...

W teatrze hr. Skarbka.

We środę dnia 12 lutego 1890.

Po raz pierwszy:

Szeroka natura

komedia w trzech aktach Ostrowskiego. Tłumaczone z rosyjskiego przez Alberta Wilczyńskiego.

O s o b y:

- Maksym Teodorowicz Rusaków bogaty kupiec pan Zboński...

Rzecz dzieje się w mieście powiatowym Początek o godzinie 7 wieczorem.

Jutro we czwartek „Prorok” opera w 5 aktach a 9 odsłonach E. Scribego.

Pociągi kolejowe

(podług zegara lwowskiego).

Przychodzą do Lwowa:

Z Krakowa o godz. 8 min 50 rano po-

ciąg osobowy — o godz. 4 m. 3 po południu pociąg kuryezski — o godz. 7 m. 15 wieczór pociąg mieszany...

Odechodzą ze Lwowa:

Do Krakowa o godz. 4 m. 20 rano pociąg osobowy — o godz. 7 m. 20 rano pociąg osobowy...

Ces król. generalna Dyrekcya kolei państwowych.

Do Lwowa przychodzą:

ze STRYJA g. 8 m 26 z rana pociąg osobowy z Budapesztu, Munkaesa, Ławocznego, Suchy, Chyrowa i Stryja;

g. 3 m. 36 po południu pociąg osobowy ze Suchy, Chyrowa, Stryja, Husiatyna i Stanisławowa; g. 12 m. 8 w nocy z Budapesztu...

Odjazd ze Lwowa:

ku STRYJOWI g. 5 m. 50 z rana pociąg osobowy do Stryja, Chyrowa, Stróż, Ławocznego, Munkaesa, Budapesztu...

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów, dnia 11. lutego 1890.

Table with columns for 'płaca żądajaca' and 'waluta austr.'. Contains various market rates for goods like flour, oil, and other commodities.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 10. lutego 1890.

Table with columns for 'płaca żądajaca' and 'płaca żądajaca'. Lists exchange rates for various currencies and government bonds.

Table with columns for 'płaca żądajaca' and 'płaca żądajaca'. Lists exchange rates for various currencies and government bonds.

Table with columns for 'płaca żądajaca' and 'płaca żądajaca'. Lists exchange rates for various currencies and government bonds.

DZIENNIK URZĘDOWY.

Licytacje.

L. 17285 (878 1-3) C. k. Sąd powiatowy w Brodach celem wydobycia zaległości podatkowych...

L. 51725 (883 1-3) C. k. Sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że w sali rozpraw tegoż Sądu...

spadkowej Neche Hescheles wedle wykazu hip. l. 159 należącej 1/3 części realności pod l. 186 1/2 we Lwowie...

L. 11153 (848 1-3) C. k. Sąd powiatowy w Bochni zawiadamia, iż celem zaspokojenia sumy 50 zł...

znika Jana Wojciecha własnej, w dwóch terminach mianowicie dnia 13 marca i 17go kwietnia 1890...

L. 7040 (808 1-3) C. k. Sąd obwodowy w Brzeżanach podaje do wiadomości, że celem wydobycia od solidarnych dłużników...

Na pierwszym terminie wierzytelność ta zostanie sprzedana nie niżej ceny wywołania, na drugim za jakąkolwiek cenę.

L. 11098 (847 1-3) C. k. Sąd powiatowy w Bochni zawiadamia, iż celem zaspokojenia sumy 122 zł 62 ct. zpn. odbędzie się...

L. 10450 (703 3-3)

C. k. Sąd powiatowy w Leżajsku ogłasza, że celem zaspokojenia wierzytelności Zakładu włościańskiego we Lwowie a mianowicie 9 rat po 19 zł. 90 ct. reszty kapitału w sumie 338 zł. i 42 zł. 55 ct. z pn. odbędzie się dnia 14 marca i 11 kwietnia 1890 każdym razem o godzinie 10 rano egzekucyjna sprzedaż przez licytację realności pod lk. 122 w Jelnie położonej wedle wyk. hip. l. 336 tejże gminy Błażeja Drożdżala własnej.

Cena wywołania 750 zł. aw.
Wadium 75 zł. aw.
Resztę warunków przejrzeć można w tutejszej registraturze.
Leżajsk, 19 grudnia 1889.

L. 6887 (776 3-3)

C. k. Sąd powiatowy w Sądowej Wiszni ogłasza, że w dniach 12 marca i 2 kwietnia 1890 każdą razą o godzinie 10 rano odbędzie się celem zaspokojenia sumy 200 zł. aw. zpn. od nieobjętej masy spadkowej Antoniego Hampla się należącej, publiczna licytacja realności lw. 113 w Makuniowie położonej ciału tabularne stanowiącej dłużnika własnej.

Cena szacunkowa 1760 zł. wa.
Wadium 17 zł. 60 ct.
Blizsze warunki można przejrzeć w tusądowej registraturze.
Sądowa Wisznia 30 września 1889.

L. 192 (803 3-3)

W celu oddania w przedsiębiorstwo wykonania budowli konserwacyjnych, które w latach 1890, 1891 i 1892 na gościńcach powiatowych w okręgu budowniczym krakowskim wykonane być mają, odbędzie się dnia 28 lutego 1890 r. w c. k. Starostwie w Krakowie licytacja ofertowa.

Cena fiskalna robót, które w r. 1890 wykonane być mają wynosi:
W seceki drogowej Wielickiej zł. 5407.48
" " " Podgórskiej " 1898.20
" " " Zatorskiej " 1833.87

Razem 9139.55
Oferty mają być wnoszone na każdą secekę osobno, lub na kilka albo też na wszystkie seceky razem.

Jeżeli oferta obejmować będzie kilka seceky drogowych, w takim razie zaofiarowanie podać należy dla każdej seceki osobno albowiem zatwierdzenie nastąpi w każdym razie tylko według pojedynczych seceky.

Blizsze warunki dotyczące się tego przedsiębiorstwa jako to: wykaz cen jednostkowych, kosztorys sumaryczny, plany ogólne i szczegółowe warunki budowy, przejrzane być mogą w wymienionem Starostwie, gdzie także najpóźniej do godziny 12 w południe wnoszone być mają oferty ostemplowane marką na 50 ct. i zaopatrzone w wadium wynoszące 5 pre. sumy fiskalnej, z wyrażeniem cen ofiarowanych nie tylko cyframi, ale także literami.

Oferty nie ułożone według przepisów lub nie podane w terminie, nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa
Lwów, 5 lutego 1890.

L. 9696 (702 3-3)

C. k. Sąd powiatowy w Leżajsku ogłasza że celem zaspokojenia wierzytelności Zakładu włościańskiego mianowicie 8 rat po 9 zł. 75 ct., 113 zł. 2 ct. odbędzie się dnia 14 marca i 11 kwietnia 1890, każdym razem o godzinie 10 rano, egzekucyjna sprzedaż przez licytację realności pod l. k. 36 w Kuryłowce położonej whl. 235 Bartłomieja Matusia własnej.

Cena wywołania 300 zł. wa.
Wadium 30 zł. wa.
Resztę warunków przejrzeć można w tutejszej registraturze
Leżajsk, 16 grudnia 1889.

L. 12733 (812 3-3)

Na zaspokojenie kosztów sporn 52 zł. 46 ct. i egzekucyjnych dla Emilii Jurkiewicz przypadających odbędzie się w tutejszym dnia 21 lutego i 14 marca 1890 Sądzie licytacyjna sprzedaż 1/3 części idealnej realności dłużnikzek Franciszki Horodzikiewicz i Maryanny Sniadanko własnej pod l. 478 w Jasosławiu na górnio Leżajskiem przedmieściu położonej.

Wadium wynosi 10 pre. ceny wywołania 160 zł.
Blizsze warunki akt opisania i detakacyi dostarczyć registratura.

C. k. Sąd powiatowy.
Jarosław 20 listopada 1889.

L. 6672 (792 3-3)

C. k. Sąd powiatowy w Sądowej Wiszni ogłasza że w dniach 19 marca i 16 kwietnia 1890 każdą razą o godzinie 10 rano odbędzie się celem zaspokojenia 16 rat a 6 zł 50 ct. i reszty 77 zł. 38 ct. wa. zpn. na rzecz publiczna licytacja ciału hipotecznego lw. 116 księgi gruntowej Chorośnicy Michała Stupnickiego i innych własnego.

Cena szacunkowa 100 zł.

Wadium 10 zł.

Blizsze warunki można przejrzeć w tusądowej registraturze.
Sądowa Wisznia 9 listopada 1889.

L. 6200 (821 3-3)

C. k. Sąd powiatowy w Zmigrodzie podaje do publicznej wiadomości, iż dnia 25 lutego i 11 marca 1890 każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym c. k. Sądzie powiatowym publiczna przymusowa sprzedaż połowy realności pod l. 20 326 w Zmigrodzie położonych whl. 18 19 ciału tabularne stanowiących dłużnika Mojżesza M Götzlera a względnie tegoż spadkobierców własnych na zaspokojenie pretensyi firmy fabrycznej Jakóba Grossa w kwocie 113 zł. 49 ct. z pn.

Cena wywołania wynosi 1550 zł.
Wadium zaś 155 zł.
Protokół oszacowania i blizsze warunki licytacyjne przejrzeć można w tusądowej registraturze.
Zmigród, dnia 2 listopada 1889.

L. 224 (813 3-3)

C. k. Sąd powiatowy w Kamionce str. ogłasza, że odbędzie się w dniu 27 lutego 1890 tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 31 marca 1890 nawet niżej takowej każdym razem o godzinie 10 rano licytacja realności wykazu hipot. 132 gminy Jasienica polska objętej Karola i Filomeny Jakobsche własnej na rzecz Zakładu kredyt. włość. we Lwowie pto 6 rat po 13 zł. 33 ct. i 168 zł. 92 ct. z pn.

Cena wywołania 400 zł.
Wadium 40 zł.
Resztę warunków i wyciąg hipoteczny wolno przejrzeć w tus. registraturze.
Dla niewiadomych z życia i miejsca wierzycieli ustanawia się kuratorem dr. Lenartowicza.

Z c. k. Sądu powiatowego
Kamionka str. 17 stycznia 1890.

L. 4129 (791 3-3)

C. k. Sąd powiatowy w Sądowej Wiszni ogłasza, że w sprawie Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi: we Lwowie przeciw Jędrzejowi Kowal o 8 rat po 12 zł. 38 ct. i reszty kapitału 137 zł. 33 ct. w. a. z przynależnościami, odbędzie się w dniach 12 marca i 9 kwietnia 1890 każdym razem o godzinie 10 rano w tutejszym sądzie, publiczna sprzedaż realności lk 7 w Mistyczach wykazem hipotecznym 122 objętej dłużnika własnej, z tem, że na pierwszym terminie realność ta tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, na drugim zaś i niżej ceny sprzedaną zostanie.

Cena wywołania wynosi 600 zł.
Wadium 60 zł.
Resztę warunków tej sprzedaży dotyczących można przejrzeć w tusądowej registraturze.
Sądowa Wisznia, 30 października 1889.

L. 13125 (714 3-3)

C. k. Sąd powiatowy w Borszczowie zawiadamia, że w celu zniesienia współwłasności realności objętej wykaz. hipot. l. 182 gminy kat. Wierzbówka, Iwana Synokińskiego, Magdy Dziuba, Anny Paszczuk, Pańka i Romana Synokiwskich, Petra Artyma, Romana, Wasyliyny i Hafii Osadczuków, Wasyla, Ostafija, Ma. yi, Jakowa i Magdy Szewczuków własnej odbędzie się na dniu 17 marca 1890 i 22 kwietnia 1890 każdą razą o godzinie 10 z rana, publiczna sprzedaż realności wyk. l. 182 gminy kat. Wierzbówka na rzecz Magdy Dziuba, Anny Paszczuk, Pańka Synokiwskiego z tem, że na pierwszym terminie sprzedaną zostanie za lub powyżej zaś na drugim i poniżej ceny szacunkowej.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 667 zł. 50 ct.
Wadium 66 zł. 71 ct.
Kuratorem wierzycieli niewiadomych ustanowiony adwokat Orłowski w Borszczowie.
Borszczów, 30 grudnia 1889.

L. 5552 (817 3-3)

W tutejszym Sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniu 20 lutego 1890 powyżej ceny szacunkowej, zaś w dniu 27 marca 1890 nawet poniżej takowej, licytacja realności l. 35/21 według wykazu hipotecznego 20 gminy Stuposiany objętej Jana Otta i Zofii Herminy Otto własnej, na rzecz Zakładu włościańskiego w likwidacyi pto 109 zł. 54 ct. zpn.

Cena wywołania 300 zł.
Wadium 30 zł.
Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu i dla wierzycieli hipotecznych, ustanawia się kuratorem Piotra Kurysia ek notaryusza w Lutowiskach.
Lutowiska, dnia 25 listopada 1889.

L. 13022 (717 3-3)

W tut. Sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniu 17 marca 1890 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 23 kwietnia 1890 nawet poniżej takowej licytacja realności l. 239 w Przemyslanach według wyk. hip. 524 Jana Wojtanowskiego własnej na rzecz Józefa Michaliszyn pto. 300 zł. aw. zpn.

Cena wywołania 910 zł.
Wadium 91 zł. aw.
Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratorem Aleksandra Zaleskiego w Przemyslanach.

C. k. Sąd powiatowy.
Przemyslan, dnia 27 grudnia 1889.

L. 87396 (823 2-3)

W celu oddania w przedsiębiorstwo wykonania budowli konserwacyjnych w latach 1890, 1891 i 1892 na gościńcach państwowych w Samborskim okręgu budowniczym odbędzie się dnia 28 lutego 1890 o 12 godzinie w południe w c. k. starostwie w Samborze licytacja ofertowa.

Cena fiskalna robót, które mają być wykonane w r. 1890 wynosi:

1) w seceki Staremiasto . . . . . 1897 zł. 78 1/2 ct.
2) w seceki Łopuszanka 2046 " 01 "
3) w seceki Turka . 2118 " 52 "
4) w seceki Rudki . 830 " 27 "
5) w seceki Sambor . 1472 " 57 1/2 "
razem . . . . . 8365 zł. 16 ct.

Oferty wniesione być mogą na każdą secekę drogową osobno albo też na kilka seceky drogowe razem.

Jeżeli oferta obejmować będzie kilka lub wszystkie seceky drogowe, w takim razie zaofiarowanie podać należy dla każdej seceki osobno, albowiem zatwierdzenie nastąpi tylko według pojedynczych seceky drogowych.

Blizsze warunki dotyczące się tego przedsiębiorstwa, jako to: wykaz cen jednostkowych, kosztorys sumaryczny, plany ogólne i szczegółowe warunki budowy przejrzane być mogą w wymienionem c. k. Starostwie, gdzie także w powyższym ustanowionym terminie, najpóźniej do godziny 12 w południe wniesione być mają oferty, zaopatrzone marką na 50 ct. i w wadium wynoszące 5 pre. ceny fiskalnej.

Żądane wynagrodzenie powinno być w ofertach wyrażone nie tylko cyframi ale także i literami.

Oferty nieułożone według przepisów lub nie podane w terminie oznaczonym nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.
Lwów, 6 lutego 1890.

L. 4208 (853 2-3)

Oznajmia się, że w tutejszym c. k. Sądzie powiatowym odbędzie się sprzedaż przymusowa realności pod lk. 19 w Turce położonej wyk. hip. l. 412 objętej Wasyla Maksymiuk własnej na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie na zaspokojenie 7 rat po 8 zł. 89 ct. wa. zpn., na dwóch terminach mianowicie dnia 17go lutego i 20go marca 1890 każdym razem o godzinie 10 rano z tem, iż realność ta na pierwszym terminie tylko wyżej ceny szacunkowej, a na drugim także poniżej takowej sprzedaną zostanie.

Cena szacunkowa 600 zł. wa.
Zakład 60 zł. wa.
Blizsze warunki licytacyjne można w tutejszej registraturze przejrzeć.
Gwoździec, 12 listopada 1889.

L. 12 (858 2-3)

Mościński c. k. Sąd powiatowy ogłasza, że dnia 17 lutego 1890 i dnia 24go marca 1890 każdym razem o godz. 10 rano odbędzie się tamże licytacja połowy realności pod lk. 143 w Mościńskich jak Dom. III. pag. 200 n. 8 haer. do Jonasza Breindli, Saula i Mariem Fucksów należącej na zaspokojenie wierzytelności Simona Blumenberga jako cesyonarysza Józefa Herscha 2 im. i Freudy małż. Zimmerman w kwocie 30 zł., 6 zł. i 12 zł. wa. z pn.

Cena wywołania stanowi 522 zł. w. a.
Wadium 53 zł. w. a.
Na pierwszym terminie zostanie majątność ta tylko za cenę wywołania lub wyżej, na drugim i niżej takowej sprzedaną.
Resztę warunków i akta tej sprawy przejrzeć można w Sądzie.
Mościńska, dnia 16 grudnia 1889.

L. 15508 (857 2-3)

W c. k. Sądzie powiatowym w Kałuszu odbędzie się na zaspokojenie wierzytelności w sprawie Michała Koladzin przeciw Stefanowi Mielnik pto 7000 zł. licytacja realności wykazem hipotecznym 136 w Wierchni położonej dnia 24 lutego 1890 i dnia 18 marca 1890 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cena wywołania stanowi 4050 zł.

Wadium zaś 405 zł. 50 ct.
Warunki przejrzeć wolno w Sądzie.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest c. k. notaryusz p. Michał Baczyński w Kałuszu.

Kałusz, 10 listopada 1889.

L. 7056 (865 2-3)

C. k. Sąd powiatowy w Żabnie ogłasza, iż celem zaspokojenia należności Abrahama Branda w kwocie 10 zł. z pn., odbędzie się w tutejszym sądzie w dniach 26 lutego i 26 marca 1890 każdym razem o godzinie 10 rano egzekucyjną licytację połowy realności l. wykazu hipotecznego 18 gminy Karsy objętej, Macieja Bochenka własnej.

Cena wywołania 830 zł.
Wadium 83 zł.
Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli Gabryel Orzakiewicz notaryusz w Żabnie.
Żabno, 18 stycznia 1890.

L. 16584 (862 2-3)

Celem zaspokojenia wierzytelności Aleksandra Stojakowskiego w kwocie 133 zł. z pn., dozwolono przymusową licytacyjną sprzedaż 1/3 części posiadłości wykazem hip. l. 131 i 1/6 części posiadłości wykazem hipotecznym l. 88 księgi gruntowej gminy Rozhureza objętych, dłużnika Dymitra Kimasa własnych.

Do licytacji wyznaczono dwa terminy a to na dzień 25go lutego 1890 i na dzień 27 marca 1890 każdorazowo o godzinie 10 przed południem z tem, że na pierwszym tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, na drugim zaś i niżej takowej te części powyższych posiadłości sprzedane zostaną.

Cena szacunkowa i wywołania 331 zł.
Wadium 34 zł.
Kuratorem wierzycieli, którzyby po 19 sierpnia 1889 do tabuli weszli ustanowiony adw. dr. Fink ze Stryja.

Resztę warunków licytacyjnych, protokół oszacowania i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w tut. sąd registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.
Stryj, 20 grudnia 1889.

L. 15384 (861 2-3)

Dnia 26go lutego 1890 powyżej ceny szacunkowej lub za takową zaś dnia 26go marca 1890 nawet poniżej takowej odbędzie się w tut. Sądzie zawsze o godzinie 10 rano egzekucyjna licytacja realności wyk. hip. 50 gminy kat. Kniaze objętej Michała Danyliuka, Semena Danyły względnie tego spadkobierców własnej na rzecz Szymona Stangera pto 30 zł.

Cena wywołania 255 zł.
Wadium 25 zł. 50 ct.
Resztę warunków, protokół oszacowania i wyciąg hipoteczny wolno przejrzeć w tus. registraturze.
Kuratorem wierzycieli nieznanych ustanowiony adw. dr. Schaffer.
C. k. Sąd powiatowy.
Sniatyn, dnia 10 stycznia 1890.

L. 11425 (849 2 3)

C. k. Sąd powiatowy w Bochni zawiadamia, iż celem zaspokojenia sumy 70 zł. z pn., odbędzie się na rzecz miejskiej kasy Oszczędności w Bochni w tutejszym sądzie powiatowym sprzedaż posiadłości lwh. 116 gm. kat. Chelm objętej, dłużnika Marcina Siatki własnej, w dwóch terminach, mianowicie dnia 13 marca i 17go kwietnia 1890 każdym razem o godzinie 10tej przed południem.

Wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze sądowej.
Wadium wynosi 134 zł.
Bochnia, dnia 15 listopada 1889.

L. 8372 (863 2-3)

Celem zaspokojenia wierzytelności Michała Backena w kwocie 40 zł., 80 zł. i 80 zł. wa. z pn., w stanie realność pod lk. 77 w Spasie wedle wykazu hip. l. 81 Franciszka Bachtiga własna dnia 27 lutego 1890 i dnia 28 marca 1890 o godzinie 10 przed południem, na pierwszym terminie tylko wyżej lub za cenę wywołania 1125 zł. w. a. na drugim także niżej ceny wywołania sprzedana.

Zakład wynosi 113 zł. wa.
O tem zawiadamia się wierzycieli, którzy po dniu 17go września 1887 prawa rzeczowe do powyższej realności nabyli, lub którzyby o takowej uwiadomieni nie zostali, do rąk kuratora p. Maryana Władczyńskiego w Staremiście i przez edykta.
C. k. Sąd powiatowy
Staremiasto, 24 grudnia 1889.

L. 6046 (866 2—3)
Sąd powiatowy w Zabnie ogłasza, iż celem zaspokojenia należności Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie w kwocie 150 zł. z pn., odbędzie się w tutejszym sądzie w dniach 26 lutego i 26 marca 1890 każdym razem o godzinie 10 rano, egzekucyjna licytacja realności liczbą wykazu hipotecznego 15 gminy Zabno objętej, Józefy Kobyłańskiej własnej.
Cena wywołania 550 zł.
Wadyum 55 zł.
Reszta warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze.
Zabno, dnia 27 grudnia 1889.

Konkursy.

L. 33 (802 3—3)
Niniejszem ogłasza się konkurs na posadę katechety w c. k. Seminarjum nauczycielskim w Rzeszowie w charakterze nauczyciela głównego.
Do posady tej przywiązana jest płaca w kwocie rocznej 1000 zł. z dodatkiem aktywialnym 250 zł. i prawo do dodatków pięcioletnich w rocznej kwocie 200 zł.
Kandydaci ubiegający się o tę posadę winni podania swe zaopatrzone w potrzebne dokumenta, wnieść za pośrednictwem Władzy przełożonej do Prezydium c. k. Rady szkolnej krajowej najpóźniej do 15 marca.
Z Prezydium c. k. kraj. Rady szkolnej. Lwów, 4 lutego 1890.

L. 134 (868 2—3)
C. k. Rada szkolna okręgowa ogłasza niniejszem w myśl uchwały z 6 lutego 1890 konkurs na następujące stałe posady nauczycielskie, a mianowicie:
1) przy szkole dwuklasowej w Róży na posadę młodszego nauczyciela z płacą 200 zł.
2) przy jednoklasowej szkole filialnej w Kamienicy górnej z płacą roczną 250 zł. i wolnym pomieszkaniem.
Podania należyte udokumentowane wnieść należy za pośrednictwem swych władz przełożonych do tutejszej c. k. Rady szkolnej okręgowej najpóźniej do 1 kwietnia 1890 roku.
Podania spóźnione lub należyte nieudokumentowane nie będą uwzględnione.
Z c. k. Rady szkolnej okręgowej
Pilzno, dnia 8 lutego 1890.

Upadłości.

L. 52668 (804 3—3)
C. k. Sąd krajowy we Lwowie jako konkursowy Matyldy Tetteles podaje do powszechnej wiadomości, że termin do ogólnej likwidacji pretensji do tejże masy zgłoszonych na dzień 26 lutego 1890 o godzinie 10 przed południem w biurze c. k. komisarza konkursowego Rady Theodorowicza wyznaczonym został.
We Lwowie, 4 lutego 1889.

L. 1850 (842 2—3)
C. k. Sąd obwodowy w Samborze podaje niniejszem do wiadomości, że otworzył konkurs do całego ruchomego jakoteż w krajach, dla których ustawa konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 ważną jest, położonego nieruchomego majątku, Mojżesza Leiby dw. im. Helfera, kupca w Samborze zamieszkałego. Kierownictwo upadłości tej powierza się c. k. radcy sądu krajowego dr. Michałowi Stefcie, a tymczasowym zawiadowcą masy ustanawia się adwokata dr. Justynę Witza w Samborze.
Wszyscy ci, którzy do tej masy konkursowej jako wierzyciele konkursowi pretensje rościć chcą, mają takowe nawet w razie, gdyby o nie spór wytoczony był, w ciągu 60 dni od dnia ogłoszenia tego edyktu w c. k. Sądzie obwodowym w Samborze wedle przepisu ustawy konkursowej w celu zapobieżenia zagrożonym w tejże skutkom prawnym zgłosić, i na terminie, który na dzień 24 kwietnia 1890 o godz. 9 przed południem ustanawia się, przed komisarzem konkursowym do likwidacji i do oznaczenia pierwszeństwa wnieść.

Termin ten wyznacza się zarazem także i do zawarcia ugody wierzycielom, którzy na ogólnym terminie likwidacyjnym staną i pretensje swe ogłoszą, służy prawo powołać inne osoby w miejsce dotychczasowego zarządcy masy, jego zastępcy i członków wydziału wierzycieli. Do zatwierdzenia przez Sąd ustanowionego albo do zamianowania innego zawiadowcy masy, tegoż zastępcy i członków wydziału wierzycieli wyznacza się termin na dzień 26go lutego 1890 o godzinie 9 przed południem wobec komisarza konkursowego.

Zarazem zawiadamia się wierzycieli, którzy w Samborze nie mieszkają, że wedle §. 111 zastępcę w Samborze mieszkającego celem doręczenia uchwał oznajmić mają, inaczej bowiem na wniosek komisarza kon-

kursowego dla nich kurator na ich koszt i niebezpieczeństwo ustanowionym zostanie.
Dalsze ogłoszenia w ciągu postęp. konk. umieszczane będą w dzienniku urzędowym Gazety Lwowskiej.
Sambor, 6 lutego 1890.

L. 1716 (843 2—3)
C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu zezwolił na otwarcie konkursu na majątek Alty Feldmann, handlującej w Jezierzanach a mianowicie na majątek ruchomy gdziekolwiekby się takowy znajdował, a na majątek nieruchomy o tyle, o ile takowy położony jest w tych krajach, w których ordynacja konkursowa z dnia 25go grudnia 1868 obowiązuje.
Komisarzem konkursowym ustanawia się p. c. k. sędziego powiatowego Jana Rzuchońskiego w Borszczowie, a tymczasowym zarządcą masy p. Józefa M. Kohna w Jezierzanach.

Wierzycieli wzywa się niniejszem, aby na terminie dnia 13 lutego 1890 o godzinie 10 z rana przed komisarzem konkursowym wyznaczonym za przedłożeniem dokumentów, któreby ich pretensje wykazywały, oświadczyli się co do potwierdzenia tymczasowego zarządcy masy, lub co do ustanowienia innego, tudzież, aby wybrali wydział wierzycieli.

C. k. Sąd obwodowy wzywa tych wierzycieli, którzy swych pretensji przeciwko masie konkursowej chcą dochodzić, aby takowe nawet w tym przypadku, gdyby się proces w toku znajdował do dnia 28go marca 1890 bądź to bezpośrednio w Sądzie obwodowym, lub też u komisarza konkursowego podług przepisu ordynacji konkursowej unikając szkodliwych skutków prawa zgłosili, a na terminie na dzień 24 kwietnia 1890 o godz. 10 z rana w biurze komisarza konkursowego oznaczonym wywierzyteli i swoje wnioski co do oznaczenia pierwszeństwa swych pretensji poczynili.

Wierzycielom, którzy pretensje swoje zgłoszą, a na owym terminie będą obecni, przysłuży prawo na miejsce tymczasowego zarządcy masy, jego zastępcy i wydziału wierzycieli, którzy dotąd obowiązki te sprawiali, powołać ostatecznie osoby, w których zaufanie pokładają.

Wierzyciele, którzy w Borszczowie lub w jego pobliżu nie zamieszkują, winni są przy zgłoszeniu wymienić pełnomocnika w Borszczowie zamieszkałego w celu doręczenia uchwał sądowych, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego wierzycielom rzezonym na ich niebezpieczeństwo i koszt kurator ustanowionym zostają.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego, umieszczone będą w urzędowej „Gazecie Lwowskiej”.
Termin do likwidacji oznaczony, jest zarazem terminem co do układow z wierzycielami
Tarnopol, dnia 29 stycznia 1890.

Kuratele.

L. 195 (773 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Jordanowie ogłasza, że Jan Wróbel gospodarz ze Skomielny czarnej, uchwałą c. k. Sądu obwodowego w Wadowicach z dnia 31 grudnia 1889 l. 8191 ciw. za marnotrawcę uznany został i że kuratorem dla niego ustanowiony został Walenty Surlas ze Skomielny czarnej.

C. k. Sąd powiatowy.
Jordanów, dnia 17 stycznia 1890.

L. 11286 (816 2—3)
C. k. Sąd powiatowy w Kosowie podaje do wiadomości że na podstawie uchwały Sądu obwodowego w Kołomyi z 10 sierpnia 1889 l. 9397 Nykoła Susak ze Smodnej uznany został marnotrawcą, kuratorem dlań ustanowiono Wasyla Pawluka ze Smodnej.

C. k. Sąd powiatowy
Kosów, 12 listopada 1889.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 528 (736 1—3)
C. k. Sąd obwodowy w Wadowicach w sprawie przekazania kapitału wynagrodzenia za zniesienie prawa propinacyi w dobrach tabularnych Benzyn w powiecie sądowym kalwaryjskim położonych lwh. 152 objętych, własność uprawnionego do poboru p. Jana Wężyka stanowiących, orzeczeniem c. k. Dyrekcji galicyjskiego funduszu propinacyjnego we Lwowie z dnia 9go sierpnia 1889 r. l. 12172 w kwocie 3050 zł. w. a. wymierzonego, wzywa wszystkich, którzy do dnia 12 grudnia 1889 roku jako dnia tabularnej adnotacji oddzielenia prawa do wynagrodzenia za zniesienie w tych dobrach prawo propinacyi od tychże dóbr prawo hipoteki na takowych nabyli, ażeby pretensje swoje najdalej do dnia 15 kwietnia 1890 w

tutejszym Sądzie zgłosili. Nie zgłaszający się bowiem będzie na podstawie §§. 13 i 21 ces. pat. z dnia 8 listopada 1853 l. 237 dz. u. uważany za zezwalającego na przekazanie swej pretensji na kapitał wynagrodzenia według kolei nań przypadającej, porządkiem hipotecznym naznaczonej i przy przyszej rozprawie nie będzie słuchany, a nadto utraci prawo do wnoszenia opozycji i innych środków prawnych przeciw ugodzie, którąby interesowani przy rozprawie w myśl § 5 ces. pat. z 25 września 1850 l. 374 dz. u. p. zawarli, jednak tylko wtedy jeżeli jego pretensja została wedle porządku hipotecznego przekazaną na kapitał wynagrodzenia, lub stosownie do § 27 nadal na ziemi zabezpieczoną.

Zgłoszenie ma zawierać dokładne podanie imienia i nazwiska, tudzież mieszkanie zgłaszającego się ewentualnie jego pełnomocnika, który winien przedłożyć ustawowym wymogom odpowiadające, legalizowane pełnomocnictwo, dalej kwotę żądanej wierzytelności hipotecznej w kapitale i procentach, o ile takowe mają równe prawo zastawu z kapitałem i oznaczenie zgłoszonej pozycji wedle ksiąg hipotecznych.

Jeżeli zgłaszający się przebywa po za okręgiem tutejszego Sądu, winien wymienić pełnomocnika w okręgu tutejszego Sądu przebywającego celem odbierania uchwał sądowych, w przeciwnym bowiem razie przesyłane będą pocztą do zgłaszającego się z takim samym skutkiem prawnym, jak gdyby do rąk własnych były doręczone.
Wadowice, dnia 25 stycznia 1889.

L. 20411 (766 1—3)
C. k. Sąd obwodowy w Tarnowie w myśl § 7 ces. pat. z dnia 8 listopada 1853 l. 237 dz. u. p. celem wykazania komu wymierzone orzeczeniem c. k. Dyrekcji funduszu propinacyjnego we Lwowie z dnia 1 października 1889 l. 19164 w zaokrąglonej kwocie 200 zł. w. a. kapitał wynagrodzenia za zniesienie prawo propinacyi w dobrach „Biała część” wedle ks. gr. tab. lwh. 2 Eustachego ks. Sanguszki z tem ograniczeniem, że prawo własności rzeczonych dóbr po śmierci Eustachego ks. Sanguszki przejść ma na tegoż najstarszego syna a względnie wnuka płci męskiej a w braku tychże na Romana Lubartowicza ks. Sanguszki, który tę majątność również swemu najstarszemu synowi a względnie wnukowi płci męskiej pozostawić ma własnością będących, do wypłaty ma być przekazany, wzywa wszystkich wierzycieli hipotecznych tychże dóbr, aby najdalej do dnia 1 maja 1890 r. pretensje swe w tut. sądzie zgłosili.

Zgłoszenie nastąpić może ustnie lub pisemnie i obejmować winno dokładne podanie imienia i nazwiska, tudzież zamieszkanie zgłaszającego się, względnie jego pełnomocnika, który przedłożył ma pełnomocnictwo legalizowane, prawnym wymogom odpowiadające, dalej kwotę wierzytelności hipotecznej w kapitale i procentach o ileby takowe miały równe prawo zastawu z kapitałem, następnie oznaczenie hipoteczne pozycji zgłoszonej, wreszcie w wypadku, gdyby zgłaszający się zamieszkiwał po za okręgiem tut. Sądu winien wymienić znajdującego się w tut. okręgu pełnomocnika do odbierania uchwał sądowych, inaczej bowiem uchwały te przesyłane będą zgłaszającemu się pocztą z tym samym skutkiem jak gdyby do jego rąk własnych były doręczone.

Ktokolwiek zaniecha zgłosić się w terminie wyżej zakreślonym uważanym będzie za zezwalającego na przekazanie pretensji swej na kapitał wynagrodzenia według kolei na niego przypadającej, nie będzie on już słuchanym przy później zarządzić się mającej rozprawie i utraci prawo czynienia zarzutów i użycia środków prawnych przeciw ugodzie, którąby interesowani zawarli między sobą w myśl § 5 ces. pat. z dnia 25 września 1850 Nr. 374 dz. u. p. wszelako tylko wtedy jeśli pretensje jego przekazano wedle porządku hipotecznego na kapitał indemnizacyjny lub też stosownie do przepisu § 27 ces. pat. z dnia 8 listopada 1853 Nr. 237 dz. u. p. pozostała i nadal ubezpieczoną przy gruncie.
Tarnów, dnia 30 stycznia 1890.

L. 29410 (785 1—2)
C. k. Sąd krajowy w Krakowie w myśl § 7 ces. pat. z dnia 8 listopada 1853 Nr. 237 dz. u. p. celem wykazania komu wymierzone orzeczeniem c. k. Dyrekcji funduszu propinacyjnego we Lwowie z dnia 12 sierpnia 1889 l. 9168 w zaokrąglonej kwocie 2200 zł. w. a. kapitał wynagrodzenia za zniesienie prawo propinacyi w dobrach Węgrzynowice wedle ks. gr. tab. lwh. 37 Czesława Zapolskiego własnością będących do wypłaty ma być przekazany, wzywa wszystkich wierzycieli hipotecznych tychże dóbr aby najdalej do dnia 15 kwietnia 1890 pretensje swe w tut. Sądzie zgłosili.

Zgłoszenie nastąpić może ustnie lub pisemnie i obejmować winno dokładne podanie imienia i nazwiska tudzież zamie-

szkania zgłaszającego się, względnie jego pełnomocnika, który przedłożył ma pełnomocnictwo legalizowane, prawnym wymogom odpowiadające, dalej kwotę wierzytelności hipotecznej w kapitale i procentach o ileby takowe miały równe prawo zastawu z kapitałem, następnie oznaczenie hipoteczne pozycji zgłoszonej, wreszcie w wypadku, gdyby zgłaszający się zamieszkiwał po za okręgiem tut. sądu winien wymienić znajdującego się w ts. okręgu pełnomocnika do odbierania uchwał sądowych, inaczej bowiem uchwały te przesyłane będą zgłaszającemu się pocztą z tym samym skutkiem jak gdyby do jego rąk własnych były doręczone.

Ktokolwiek zaniecha zgłosić się w terminie wyżej zakreślonym uważanym będzie za zezwalającego na przekazanie pretensji swej na kapitał wynagrodzenia według kolei na niego przypadającej, nie będzie on już słuchanym przy później zarządzić się mającej rozprawie i utraci prawo czynienia zarzutów i użycia środków prawnych przeciw ugodzie, którąby interesowani zawarli między sobą w myśl § 5 ces. pat. z dnia 25 września 1850 Nr. 374 dz. u. p. wszelako tylko wtedy jeśli pretensje jego przekazano wedle porządku hipotecznego na kapitał indemnizacyjny albo też stosownie do przepisu § 27 ces. pat. z dnia 8 listopada 1853 Nr. 237 d. u. p. pozostała i nadal ubezpieczoną przy gruncie.
Kraków, 13 grudnia 1889.

L. 29878 (787 1—3)
C. k. Sąd krajowy w Krakowie w myśl § 7 ces. pat. z dnia 8 listopada 1853 Nr. 237 dz. u. p., celem wykazania komu, wymierzone orzeczeniem c. k. Dyrekcji funduszu propinacyjnego we Lwowie z dnia 2 sierpnia 1889 l. 8818, w zaokrąglonej kwocie 1150 zł. w. a. kapitał wynagrodzenia za zniesienie prawo propinacyi w dobrach Pierzchowice wedle ks. gr. tab. lwh. 227 Konrada i Maryi Enz po 1/2, Wojciecha i Maryanny Pilechów po 1/10, Jakóba Pilecha w 1/5, Jakóba Pilecha w 5/300 i małol. Teofila, Krystyny, Jana, Juliana i Olimpii Pilechów po 1/300 części własnością będących do wypłaty ma być przekazany, wzywa wszystkich wierzycieli hipotecznych tychże dóbr, aby najdalej do dnia 15 kwietnia 1890 pretensje swe w tut. Sądzie zgłosili.

Zgłoszenie nastąpić może ustnie lub pisemnie i obejmować winno dokładne podanie imienia i nazwiska tudzież zamieszkanie zgłaszającego się, względnie jego pełnomocnika, który przedłożył ma pełnomocnictwo legalizowane, prawnym wymogom odpowiadające, dalej kwotę wierzytelności hipotecznej w kapitale i procentach o ileby takowe miały równe prawo zastawu z kapitałem, następnie oznaczenie hipoteczne pozycji zgłoszonej, wreszcie w wypadku, gdyby zgłaszający się zamieszkiwał po za okręgiem tut. sądu winien wymienić znajdującego się w ts. okręgu pełnomocnika do odbierania uchwał sądowych, inaczej bowiem uchwały te przesyłane będą pocztą z tym samym skutkiem, jak gdyby do jego rąk własnych były doręczone.

Ktokolwiek zaniecha zgłosić się w terminie wyżej zakreślonym uważanym będzie za zezwalającego na przekazanie pretensji swej na kapitał wynagrodzenia według kolei na niego przypadającej, nie będzie on już słuchanym przy później zarządzić się mającej rozprawie i utraci prawo czynienia zarzutów i użycia środków prawnych przeciw ugodzie, którąby interesowani zawarli między sobą w myśl § 5 ces. pat. z dnia 25 września 1850 Nr. 374 dz. u. p. wszelako tylko wtedy jeśli pretensje jego przekazano wedle porządku hipotecznego na kapitał indemnizacyjny albo też stosownie do przepisu § 27 ces. pat. z dnia 8 listopada 1853 Nr. 237 d. u. p. pozostała i nadal ubezpieczoną przy gruncie.
Kraków, dnia 13 grudnia 1889.

L. 513 (789 1—3)
C. k. Sąd obwodowy w Wadowicach dodatkowo do edyktu z dnia 14 grudnia 1889 l. 7796 ogłasza, że orzeczeniem c. k. Dyrekcji gal. funduszu propinacyjnego we Lwowie z dnia 2 grudnia 1889 l. 24959 dodatkowy kapitał wynagrodzenia za zniesienie prawo propinacyi w dobrach Babice w powiecie sądowym Oświęcimskim położonych lwh. 36 objętych Liebe Schönkerowej w 3/10 częściach masy spadkowej Joachima Schönkera w 5/10 i Konstancyi Sobolewskiej w 2/10 częściach własnych w kwocie 1015 zł 73¹/₂, et. aw. w gotówce wymierzony został, że zatem cały kapitał wynagrodzenia za zniesioną w tych dobrach propinacyę w kwocie łącznej 4990 zł. 36 ct. w gotówce wymierzony został.
Wadowice, 25 stycznia 1890.

Obwieszczenie.

Kundmachung.

W c. k. Dyrekcji poczt i telegrafów zalegają w następującym wykazie poszczególnie przesyłki, listy wartościowe i przesyłki pocztowe z roku 1888, które ani przez adresatów, ani też przez nadawców nie zostały podjęte.

Posyłki te należy odebrać najdalej do trzech miesięcy od niniejszego obwieszczenia, w przeciwnym bowiem razie zostaną takowe sprzedane w drodze publicznej licytacji.

Bei der k. k. Post und Telegrafendirection in Lemberg erliegen nachstehende Retourfahrpostsendungen und Postanweisungen vom Jahre 1888, welche weder von den Adressaten noch von den Aufgebern behoben wurden.

Diese Sendungen sind längstens binnen drei Monaten vom Tage dieser Verlautbarung an gerechnet umso gewisser zu beheben, als sonst dieselben im Wege der öffentlichen Versteigerung veräußert werden.

WYKAZ.

AUSWEIS.

Table with 6 main columns: Numer, Miejsce nadania, Imię adresata, Miejsce przeznaczenia, Wartość, Waga. It lists 92 entries of mail parcels with their origin, recipient, destination, value, and weight.

Table with 6 main columns: Numer, Miejsce nadania, Imię adresata, Miejsce przeznaczenia, Wartość, Waga. It lists 120 entries of mail parcels, continuing from the previous table, with detailed recipient and destination information.

Numer	Miejsce nadania Aufgabeort	Imię adresata Name des Adressaten	Miejsce przeznaczenia Bestimmungsort	Wartość Werth		Waga Gewicht kl. grm.
				zl.	ct.	
202	Lwów	Karniewski	Lopatyn	—	—	3300
203	"	Herzberg	niezane	—	—	5
204	"	Bondy	Wiedeń	—	—	3350
205	Podwołoczyska	Renthal	Rosya	30	—	5700
206	"	Günsberg	"	10	—	3700
207	"	Tuchersky	Husiatyn	20	—	950
208	"	Gebel Zeite	Tureya	40	—	272
209	Lwów	Zieleniak	Kiew	—	—	4800
210	"	Gruszecka	Lopatyn	3	—	70
211	"	Orliński	Bortniki	—	—	250
22	"	Mrozowicz	Warszawa	1	50	300

Przekazy.

Postanweisungen.

Numer	Miejsce nadania Aufgabeort	Imię adresata Name des Adressaten	Miejsce przeznaczenia Bestimmungsort	Kwota Betrag	
				zl.	ct.
1	16 Smorze	Naftali Weiser	Borszczów	1	—
2	882 Biała	Perl Schottenfeld	Kolomea	1	25
3	64 Kołaczyce	Zakład zastawniczy	Nyitra	1	—
4	345 Monasterzyska	Gregor Oleksiewicz	Nagy - Mihalyi	2	—
5	643 Zywiec	Georg Kröll	Biisko	—	50
3	2176 Tarnopol	Sandor Malaresik	Bestercze	1	—
7	3072 Tarnów	Gmina	Szczurawa	—	11
8	1069 Podwołoczyska	Szymon Muntzein	Husiatyn	1	10
9	219 Mielec	Józef Kietwiński	Czermin	1	—
10	877 Kałusz	Dmytro Hawryłow	Lwów	2	—
11	6 Mielec	M. Kampf	London	5	—
12	1682 Tarnów	L. Machanf	Kraków	4	—
13	78 Buczac	Józef Kromberger	Czerniowce	1	—
14	731 Lwów fil. II.	Mosio Lande	Czortków	1	—
15	163 Bochnia	Kasa zaliczkowa	M. Trübau	8	12
16	634 Gródek	Jakób Lilienfeld	Stryj	1	—
17	328 Stanisławów	Hawrek Bihne	Nagy - Mihalyi	2	—
18	121 Kulików	Maksym Kaszit	Serajevo	1	—
19	27 Złoczów	Jakób Herter	Zwittau	2	—
20	236 Baligród	Muzyński	Lwów	1	10
21	2068 Lwów	S. M. Frostig	Mosty wielkie	3	—
22	829 Lwów	Isak Ideles	Lubień wielki	1	20
23	2127 Lwów fil. II.	Oscar Geuer	Wiedeń	3	—
24	229 Podwołoczyska	Schlomy Steiner	Kozłów	13	—
25	20 Zator	Zarząd propinacyi	Zator	1	60
26	10 Wadowice	Cesha Francesko	Zoli	2	—
27	133 Sniatyn	Wasyl Buchaj	Lwów	1	—
28	1654 Tarnów	Naczelnik stacyi	Tetschen	—	36
29	1591 Lwów	Szczepan Migocki	Kutyj	3	—
30	1148 Nowy Sącz	Franciszek Sarada	Ostrwinik	1	—
31	48	Urząd loteryjny	Wiedeń	—	50
32	239 Biała	Ignatz Amster	Bilsko	1	—
33	79 Iwonicz	Czerwiński	Lwów	2	50
34	1162 Drohobycz	Stanisław Sturm	Koszyce	5	—
35	1595 Tarnów	Mare Schmid	Wiedeń	4	—
36	3 Skole	Theodor Hoth	Lipsk	—	48
37	348 Przemyslan	Schewy Karps	Brzeżany	1	—
38	40 Podgórze	Zachar Golański	Gniezno	6	—
39	2740 Tarnów	Reisl Feld	Tarnów	5	50
40	199 Kopeczyńce	Urząd podatkowy	Husiatyn	1	—
41	528 Skał	Helena Sikorska	Drohobycz	5	—
42	1534 Kraków	Franciszek Durovski	Tarnów	1	—
43	39 Ulucz	Rządca dóbr	Grabownica	1	—
44	41 M. gierów	Samuel Katz	Lwów	1	—
45	372 Tarnów	Walerya Jakubowska	Tarnów	—	50
46	575 Chrzanów	Chane Brüch	Nowy Sącz	6	—
47	694 Wadowice	Józef Kawik	Sucha	1	—
48	861 Przemysł	M. Meisner	Jasienica	—	50
49	1045	Gregor Pulhanycz	Wiedeń	1	—
50	572 Lwów	Beno Kunstlich	Złoczów	5	—
51	461 Lisko	Cunard	Oświęcim	90	—
52	2555 Lwów	Józef Stosik	Sinków	—	05
53	78 Mościska	Zamoska	Lwów	—	04
54	147 Wiźnitz	Chachnel Kerzner	Lwów	1	70
55	483 Zborów	Drewnicki	"	1	30
56	834 Sniatyn	Iwan Pridoniuk	"	1	—
57	717	Baroch Ager	Wiźnitz	1	—
58	508 Andrychów	A. Janik	Biała	7	50
59	272 Lwów	W. Ueberall	Dembica	—	80
60	98 Kuty	"	"	—	20
61	1905 Tarnów	pow. Dyrek skarbu	Tarnów	—	34
62	3199 Lwów	Reich	Lubień wielki	7	—
63	689 Stanisławów	Otto Wanictow	Cieszanów	5	—
64	1876	M. Rajzes	Lwów	1	—
65	327 Tluste	"	Lwów	4	10
66	74 Kossów	Mikołaj Kinajjuk	Kołomyja	2	—
67	1092 Kołomyja	Goldmann	Drohobycz	4	—
68	1245 Podwołoczyska	Widrich	Böhm. Leipa	1	—
69	345 Nowy targ	Aleksander Raczyński	Kraków	1	26
70	3440 Przemysł	Tadeusz Sink	Chodorów	1	—
71	2345	Ph. Bach	Wiedeń	13	—
72	2920	E. Skrzystovic	Sędziszów	4	—
73	1726 Rzeszów	Blau et Epstein	Kraków	2	—
74	595 Skole	Tomasz Krauer	Jablonka	8	—
75	28 Stanisławów	St. Jurkiewicz	Stryj	—	50
76	250 Mikulińce	Fischel Vogel	Mikulińce	200	—
77	226 Kraków	Magdalena Thiel	Bogumilowice	2	—
78	309 Lwów	Mierzwińska	Cieszanów	5	—
79	4053	Moritz Tiker	Wiedeń	10	—
80	485 Lwów fil. II	Dubas	Podzamecze	2	—
81	546 Lwów	Ehrenbaum	Wiedeń	5	—
82	621 Lwów fil. III.	Baruch Agor	Wiźnitz	6	—
83	1255 Lwów	Marya Rusz	Szczerzec	5	—
84	808 Lwów fil. III.	M. Kyffhauser	Graz	1	50
85	240 Dobromil	Jan Turza	Bilsko	1	—
86	114 Chorostków	M. Zgarska	Koszyce	5	—
87	338 Tarnopol	Piotr Kowalski	Baden	—	90
88	1788 Stryj	Herzel Raps	Lwów	1	—
89	446 Stare miasto	Isaial Zukatyn	Łomna	6	—
90	292 Bołszowce	Dwojre Schimmer	Tornya	5	—

Numer	Miejsce nadania Aufgabeort	Imię adresata Name des Adressaten	Miejsce przeznaczenia Bestimmungsort	Kwota Betrag	
				zl.	ct.
91	60 Bołszowce	Majer Bider	Jazłowiec	5	—
92	179 Dąbrowa	Michał Chwatek	Bochnia	7	50
93	1191 Tarnów	Florenhaft	Gawłów	10	—
94	16 Winniki	Juda Vogelmann	Rozdół	—	20
95	28 Pilzno	Markus Klein	Biecz	1	—
96	109 Gdów	Aug. Suwalski	Kalwarya	1	20
97	687 M. Sowiejski	Mielec	Tarnów	1	—
98	546 Nowy targ	Winter	Neustadt	1	—
99	220	Bronisław Kowalik	Budapest	1	—
100	2r Winniki	J. Vogelmann	Rozdół	—	20
101	62r Strvj	Jan Szarek	Kraków	2	—

Listy wartościowe.

Werthbriefe.

Numer	Miejsce nadania Aufgabeort	Imię adresata Namen des Adressaten	Miejsce przeznaczenia Bestimmungsort	Wartość Werth		Waga Gewicht kl. grm.
				zl.	ct.	
1	Lwów	Józef Kowalski	Halicz	3	—	8
2	"	Józef Fischer	Złoczów	5	—	79
3	"	S. Reif	Wiedeń	6	—	11
4	Monasterzyska	Rosenblatt	Stanisławów	1	82	41
5	Lwów Podzam.	A. Zebracki	Przemysł	104	50	11
6	Kraków	J. Dudek	Gwoździec	5	—	65
7	"	F. Mandrewicz	Bochnia	3	—	19
8	"	S. Lichtenstein	Kołomyja	110	—	17
9	"	Obst	Brzezinka	45	—	18
10	Brzeżany	Gmina	Chodaczków	1	96	74
11	"	"	"	4	48	55
12	Stanisławów	H. Lisowska	Lwów	3	—	17
13	"	Segin	Halicz	3	—	70
14	Nowy Sącz	S. Kessler	Wiedeń	4	—	150

Lwów, dnia 29 stycznia 1890.

C. k. Dyrekcya poczt i telegrafów.

SCHIFFNER w. r.

Lemberg, am 29 Jänner 1890.

K. k. Post - Telegraphen - Direction

SCHIFFNER m. p.

L. 10044 (846 1-3)
C. k. Sąd obwodowy w Złoczowie zawiadania wszystkich wierzycieli hipotecznych majątkowi tabularnej Czyżów wyk. hip. 205 ks. gr. dla majątkowi tabularnych w tymże sądzie obwodowym prowadzonej, objętej w 1/3 części Amelii z Helferów Weintraub, w 1/3 części Izolda Weintrauba a w 1/3 części Izolda Weintrauba własnej, że c. k. Dyrekcya gal. funduszu propinacyjnego we Lwowie według odczytu z dnia 19 października 1889 l. 20441 wymierzyła kapitał wynagrodzenia za odjęcie prawa wyszynku i sprzedaży napojów propinacyjnych w powyższej majątkowości w kwocie 4500 zł. w obligacjach propinacyjnych a względnie ponieważ tychże nie żądano w kwocie 3974 zł. 62 1/2 ct. w. a. gotówką.

Wprowadzając postępowanie w celu przekazania tego kapitału, wzywa sąd obwodowy w Złoczowie wszystkich których wierzycieli na tej majątkowości tabularnej do dnia 11 czerwca 1889 zostały zahipotekowane, aby pretensje swe do dnia 3 marca 1890 ustnie lub pisemnie w tymże c. k. sądzie obwodowym tem pewniej zgłosili, ileż niezgłaszający uważani będą za zgadzających się na przekazanie ich pretensji na kapitał wynagrodzenia za odjęcie prawo propinacyi w porządku oznaczonym pierwszeństwem hipotecznym, nie będą już więcej przy rozprawie słuchani i utracą prawo wnoszenia jakiegokolwiek zarzutów lub środków prawnych przeciw ugodzie przez interesowanych w myśl § 5 ces. pat. z dnia 25 września 1850 Nr. 374 d. u. p. możliwie zawartej, o ileby w takowej ich pretensje w miarę pierwszeństwa hipotecznego na kapitał wynagrodzenia przekazane, albo według § 27 ces. pat. z dnia 8 listopada 1853 Nr. 247 d. u. p. przy hipotece pozostawione zostały.

W zgłoszeniu się podać należy imię i nazwisko miejsce zamieszkania (numer domu i ulicy zgłaszającego się a względnie jego pełnomocnika który winien przedłożyć pełnomocnictwo odpowiadające wymogom prawnym i legalizowane, kwotę zgłoszonej pretensji hipotecznej w kapitale i procentach i ile takowe mają równe prawo zastawu z kapitałem; oznaczenie tabularne pozycyji zgłoszonej wierzycielności tudzież w razie jeśli zgłaszający mieszka po za okręgiem tutejszego sądu obwodowego, wymienić pełnomocnika w Złoczowie zamieszkałego, upoważnionego do odbierania uchwiał sądowych, gdyż inaczej uchwwały te przesyłane będą pocztą do zgłaszającego z tym samym skutkiem prawnym, jak gdyby były doręczone do rąk własnych.

Z Rady c. k. Sadu obwodowego.
Złoczów, dnia 28 grudnia 1889.

L. 514 (790 1-3)
C. k. Sąd obwodowy w Wadowicach dodatkowo do edyktu z dnia 14 grudnia 1889 l. 7798 ogłasza że orzeczeniem c. k. Dyrekcji gal. funduszu propinacyjnego we Lwowie z dnia 4 grudnia l. 24903 dodat-

kowy kapitał wynagrodzenia za zniesione prawo propinacyi w dobrach Oświęcim w powiecie sądowym Oświęcimskim położonych, lwh. 352 objętych Liebe Schönkerowej w 1/10 częściach masy spadkowej Joachima Schöukera w 1/10 i Konstancyi Sobolewskiej w 1/10 częściach własnych w kwocie 14838 fl. 60 kr. aw. w gotówce wymierzony został, że zatem cały kapitał wynagrodzenia za zniesioną w tych dobrach propinacyę w kwocie łącznej 38730 zł. 51 ct. aw. w gotówce wymierzony został.
Wadowice, 25 stycznia 1889.

L. 19824 (875)
Podaje się do wiadomości, że dnia 22 listopada 1889 do l. 19824, wniosło Towarzystwo galicyjskiej kolei Karola Ludwika podanie o wydzielenie tabularne z ciał hipotecznych księgi gruntowej gminy Krasne niektórych obszarów w podaniu bliżej oznaczonych, na linii Lwów Złoczów. w obrębie gminy katastralnej Krasne położonych, i o przyłączenie tych obszarów, wolnych od wszelkich długów i ciężarów hipotecznych do księgi kolejowej Lwów Tarnopol, względnie do parceli drogowej l. 2361 w Krasnem w spisie posiadłości III zapisanej.

Podanie to mogą strony w Sądzie tutejszym, przegladnąć.
Wzywa się zatem wszystkich, którzyby żądanem wydzieleniem czuli się w swych prawach pokrzywdzeni, aby w terminie trzy miesięcznym, który rozpoczyna się dnia 15 lutego 1890 roku, jako z dniem, w którym edykt w gmachu sądowym przybity zostaje a z dniem 14 maja 1890 kończy się, możliwe swe rozszerezenia wnieśli, gdyż po upływie tego terminu nie będą mogły być więcej przyjęte.

Zarazem zawiadamia się iż prawa rzeczowe dopiero w dniu przybiccia edyktu w gmachu sądowym tj. dnia 15 lutego 1890, lub po tym dniu na gruntach powyżej poszczególnionych nabyte przeciw osobom, które takowe przed Towarzystwem kolei posiadają nie będą uwzględnione przy wpisywaniu tychże gruntów do hip. księgi kolejowej.

C. k. Sąd powiat. miej. deleg.
Złoczów, dnia 30 grudnia 1889.

L. 2608 (674 1-3)
C. k. Sąd powiatowy zawiadamia niewiadomą z miejsca pobytu Rozalię z Brzydów Studzińską że celem doręczenia tejże rezolucyji hipotecznych z 22 sierpnia 1888 l. 8577 i z 10 września 1888 l. 8966 tycających się wykreślenia odmownej uchwały z 18 maja 1888 l. 4100 mocą której do żądania powiatowej kasy Oszczędności w Wilczycach o wpis egzekucyjnego prawa zastawu dla procentów zwłoki 8% od rat zapasie mających od kapitału 65 zł. w stanie biernym realności pod lk. 20 w Wrzasowicach i zezwolenia na egzekucyjne wszacowanie realności pod lks. 20 w Wrzasowicach ustanowiono teje kuratorem adw. dra Bronisława Gunkiewicza w Podgórzu.
Podgórze 25 kwietnia 1889.

L. 15344 (811 1-3)

Zwiedzamia się Mojżesza Turnheima z życia i miejsca pobytu nieznanego, że Leon Türk wniósł przeciw Jakobowi Turnheimowi i Jakobowi Turnheimowi przeciw niemu i Deborze Türk, małoletnim Leonowi i Matyldzie Turnheimom tudzież Chanie Turnheim dozow de praes. i maja 1889 l. 5274 pto 1180 zpn. który ts. uchwała z dnia 28 maja 1889 l. 5274 do ustnej rozprawy z terminem na dzień 15 sierpnia 1889 zadekretowano, a następnie z dobrodziejstwem pierwszego terminu wyznacza się na ten pozew audyencyę w tut. Sądzie na dzień 24 lutego 1890 o godz. 9 rano na który się strony pod rygorem prawa wyzwa.

W końcu zawiadamia się tegoż Mojżesza Turnheima, że dla niego ustanowiony został kurator w osobie p. dra. Grabowskiego adw. tutejszego z poleceniem aby ustanowionemu dlań kuratorowi udzielił ze swej strony dowodów lub też innego pełnomocnika Sądowi przedstawił.

Doniesienia prywatne.

Jan Porawski

znakomity stroiciel fortepianów, pianin i organów. Przyjmuje zamówienia we Lwowie i na prowincyi. Lwów, Kopernika l. 17, I. piętro, drzwi nr. 5 647

1000 sztuk tutek

z najlepszej francuskiej bibulki, bo wyszczególnionej na wystawie paryskiej, tylko za 1 zł. poleca fabryka tutek Wandy Prachtl, Lwów, Rynek L. 3. — 100 sztuk tylko 10 ct. 657

W Brzeżanach na Miasteczku 125 jest kamienica piętrowa z pięknym ogrodem z wolnej ręki do sprzedania. Wiadomość na miejscu u właściciela. 822

Handel.

Karola Bałlabana

we Lwowie poleca 1697

wszelkie gatunki kawy

Table listing coffee types and prices: 5 kilo Moka arabska 10 złr. 80 ct., Jawa złota 10 " 80 " etc.

L. 788 (885 1-3)

Konkurs.

Na podstawie uchwały Zwierzchności gminnej w zastępstwie Rady z dnia 7 lutego 1890 rozpisuje się niniejszem konkurs na opróżnioną przy tutejszym szpitalu powszechnym posadę sekundaryusza z płacą roczną 400 zł. i dodatkami mianowicie: wolnem mieszkaniem w zakładzie, które sekundaryusz zajmować jest obowiązany dla zapewnienia chorym stałej opieki; wiktem opałem i światłem.

Podania o nadanie tej posady z dołączeniem:

- a) metryki urodzenia, b) świadectwa zdrowia i dowodu uwolnienia od wojska, c) dyplomu doktora wszech nauk lekarskich,

d) wywodu dotychczasowej praktyki, należy wnosić w terminie otwartym do dnia 8 marca 1890 do Magistratu miasta Tarnowa. Tarnów, dnia 8 lutego 1890. Burmistrz.

Szematyzm

Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Ks. Krakowskiem na rok 1890

nabyć można po cenie 2 złr. 60 ct. w ekspedycyi

„GAZETY LWOWSKIEJ“

Zamiejscowi zechcą przysłać 2 złr. 70 ct., z których przypada 10 ent. na opakowanie i list frachtowy

Szematyzm przesyłamy tylko za przesłaniem należności z góry. Za pobraniem należności nie przesyłamy Szematyzmu.

CHOROBY PIERSIOWE SYROP z PODFOSFORANU WAPNA

pp. GRIMAULT et Co, Aptekarzy

Syrop ten powszechnie zalecany przez lekarzy, nader skutecznie sprawia działanie w chorobach płuc i oskrzeli piersiowych; leczy najuporczywsze katary, zagaja tuberkuty płucne u suchotników; powstrzymuje krztuszenie się i zanoszenie w nieustannym kaszlaniu, tak rozpacznie nieznosnego dla chorych. Pod jego działaniem poćienie się nocne ustaje, apetyt zwiększa się i chory odzyskuje szybko zdrowie.

SKŁAD w Paryżu, 8, ulica Vivienne i w głównych aptekach.

We LWOWIE w aptekach pp. Mikolascha, Wewiórskiego, Ruckera, Sklepińskiego i Beisera. 8019

Ogier

siwy, czystej krwi arabskiej, po synie Beni Azeta, miary 15², 8-letni, pochodzący ze stada rakowieckiego i ogier ciemno-szpakowaty, czystej krwi arabskiej, od „Bony“ jarczowieckiej po rządowym stadniku „Hafizie“, miary 15¹, 4-letni, również ze stada rakowieckiego, są tanio do sprzedania w Taurowie, poczta Kozłów, stacya kolejowa Jezierna. 830

SKŁAD KAWY ARTURA KOSCICKIEGO

pod godłem

WE LWOWIE.

Chorążczyzna l. 22.

we Lwowie

ulica Chorążczyzna l. 22 poleca

KAWĘ AMERYKANSKĄ

w najlepszych gatunkach i sprzedaje 5

1 kilo zł. 1.80 i 1.90, na prowincyę 4 1/4 kilo zł. 9.15 i 9.60 franko.

Kawa palona pół kilo zł. 1.20. Odbiorcom nad 50 kilo opust. Nie mam wcale tych gatunków kawy, które druzi pod nazwą mojego godła ogłaszają.

L. 7 (887)

Ogłoszenie.

Dnia 23 lutego 1890 w niedzielę o godzinie 4 po południu odbędzie się w sali ratuszowej w Pilźnie

Walne zgromadzenie

członków Stowarzyszenia oszczędności i pożyczek w Pilźnie zarejestrowanego z nieograniczoną poręką.

Porządek dzienny:

- 1) Sprawozdanie Dyrekcyi z czynności za rok 1889. 2) Udzielenie Dyrekcyi absolutoryum za rok 1889. 3) Rozdział czystego zysku za rok 1889. 4) Wybór dwóch członków rady zarządczej.

Mikołaj Biestek. Stanisław Palfan. Jan Jurezyński.

L. 45 (886)

Ogłoszenie.

Ogólne zgromadzenie

Towarzystwa kredytowego dla handlu i przemysłu w Rymanowie odbędzie się dnia 27 lutego 1890 godz. 10 z rana.

Porządek dzienny:

- 1. Sprawozdanie Rady nadzorczej i Dyrekcyi ze swej czynności w r. 1889. 2. Przedłożenie i zatwierdzenie rachunków i bilansów z roku 1889 i udzielenie Dyrekcyi absolutoryum. 3. Wniosek względem podziału czystego zysku. 4. Wybór 4 członków Rady nadzorczej w miejsce wylosowanych. 5. Załatwienie innych wniosków przez członków Towarzystwa.

Rymanów, 10 lutego 1890.

Prezes

Juda Wenig.

Nowo założona fabryka tutek cygaretowych

Antoniny Mazurkiewicz 831 we Lwowie, Rynek nr. 37.

poleca Szan. P. T. Odbiorcom z najlepszych i najcenniejszych bibulek francuskich tutki cygaretowe 1000 sztuk 1 zł. i wyżej. Łaskawe zamówienia z prowincyi wysyła się za zaliczką. Zamawiającym po nad 5000 opakowanie gratis. Przy zamówieniach z prowincyi proszę podać nr. tutek 1, 2, 3 lub 4.

Na karnawał

Najlepsze cukry deser. 1/2 kl. zł. 1.20 Najl. czekoladki napełn. 1/2 kl. zł. 1.50 1/4 karmelków mieszanych 75 ct.

Zamówienia z prowincyi odwrotną pocztą wysyła pierwsza prawa 324

fabryka czekolady i cukrów H. TRETERA

Lwów, ul. Kopernika l. 3.

Une demoiselle française desire des après midi auprès d'enfants, adr. post restante Lemberg sous M. Z. 1212. 805

Meidingerowskie piece

pojedynczo lecz elegancko wykonane.

Regulir-Füllöfen

od 5 zł. począwszy.

Kalorifery

Centralne ogrzewania.

Przyrządy wentylacyjne

Trwałe wykonanie. Tanie ceny.

Meidingerowska fabryka pieców 594

Aleksandra Herzoga w Wiedniu

I. Graben, Bräunerstrasse 6,

Ilustrowane cenniki gratis i franko.

Pożyczkę na 6 procent 807

zaciągnąć mogą zaraz i pod dyskretyjną urzędniczą, oficerowię, przemysłowcy i wszyscy, posiadający stałe pomieszkonia roczne za spłatą kapitału w czterorocznych lub 25-miesięcznych ratach. Adres J. Geib, Budapest, Theresienring, 35. Na odpowiedź należy dołączyć 15 ct. w markach listowych.

Wszystkie techniczne artykuły

potrzebne dla

młynów, gorzelń, browarów, tartaków, kopalń nafty i t. p. poleca skład maszyn, rur, narzędzi i materiałów

H. Ochmanna w Krośnie.

872

10 medali zasługi i 2 dyplomy honorowe

za niezrównane wyroby

kosmetyczne i toaletowe.

Antilentilia. Żaden artykuł toaletowy nie może rywalizować pod względem skutku i dobroci z Antilentilią. Środek ten otrzymujemy z odświeżających substancyj, usuwa w krótkim czasie piegę, plamy wątrobiane, blizny itd., nadaje cerze świętą białość, świeżość i delikatność. — Cena 2 zł., opakowanie 20 ct.

Pilipton włosom siwym i wypłowiłym po kilkakrotnem użyciu przywraca piękny kolor. Pilipton nie farbuje, lecz tylko odnawia włosy, które pod wpływem tego znakomitego środka odzyskują pierwotną barwę, miękkość i połysk. — Cena flakonu 1 zł. 50 ct., opakowanie 20 ct.

Pomada chino-taninowa jest niezawodną przeciw wypadaniu i na porost włosów.

Stoik 1 zł. 50 ct., z opakowaniem 15 ct. więcej 6359

L. 898. Za pomadę chino-taninową serdecznie dziękuję śladam, gdyż gdyby nie skuteczną pańską pomadę, byłbym zapewne wyląsł. Władysław Pilczak, Dusznik.

JAN IHNATOWICZ

Sklepy własne: we Lwowie ul. Kopernika l. 3 i ul. Halicka róg Wałowej l. 25 w Krakowie Sukiennice l. 20. w Czernowcach Rynek l. 2.

Advertisement for HERBATY CHINSKIEJ FRYDERYKA SCHUBUTHA we Lwowie Rynek l. 45. Includes text: Handel założony w roku 1879, świeży transport, otrzymany i poleca handel, Cenniki szczegółowe, bezpłatnie i opłacone.

Advertisement for wyprawy ślubne (wedding gifts) featuring images of teapots and cups. Text: Gustowne i tanie.

Advertisement for KAZIMIERZ LEWICKI, Lwów, główny skład dla Galicyi przy ulicy Trybunalskiej. Text: najnowsze serwisy porcelanowe stołowe, komplet na 12 osób od zł. 16.80 do zł. 120, wielki wybór przeróżnych fasonów i dekoracji, przeszło 100 serwisów zawsze są na składzie i także częściowo do kupienia w dowolnem złożeniu lub pojedynczych sztukach. Eleganckie i gustowne serwisy do herbaty komplet na 12 osób od zł. 13—50. Dekorowane garnitury do umywalni komplet od zł. 4.40 do 25. porcelanowe, szteingutowe, wedgwoodowe, majolikowe i oryginalne angielskie. Stoliki żelazne do umywalni od zł. 4.50 do 16, z marmurową płytą i pułką zł. 28. Samowary rosyjskie mosiężne, tombakowe i niklowe we wszystkich fasonach i wielkościach od zł. 7 do 175 (na 300 osób). Tacki pod samowary i czarki p d kurek. Tace drewniane, stoliki do herbaty składane. Tace blaszane lakierowane, alpakowe i srebrne. Chinskie srebro w najlepszym gatunku z e. k. nadzwornej fabryki Hermanna, wyrób znany z doskonałości i trwałości, noże, grabki, łyżki, łyżeczki, chochle, podstawki itp. cukierniczki, etażerki. Ceny fabryczne. Maszynki do kawy porcelanowe, patentowane, mosiężne „Non plus ultra“. Rozmaite przybory kuchenne i domowe porcelanowe, drewniane i metalowe. Ceny stałe, cenniki na żądanie 779